

บทที่ 2

บทบาทในสังคมโลกครั้งที่หนึ่ง, ยิ่งมั่นในนโยบายโดยเดียว และเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (1917-1933)

การประท้วงระหว่างกองกำลังอสเตรีย-ซัคารีกับกองกำลังเซอร์เบียเมื่อขึ้นในวันที่ 28 กรกฎาคม 1914 อันถือเป็นจุดเริ่มต้นของสังคมโลกครั้งที่ 1 คนอเมริกันเชื่อว่าสังคมโลกครั้งที่ 1 เกิดเนื่องจากความขัดแย้งกันในอุดมการณ์ทางการเมืองระหว่างกลุ่มประเทศที่ยึดมั่นในระบบประชาธิปไตยกับกลุ่มประเทศที่ยึดมั่นในระบบอัตตาธิปไตยคือระบบการปกครองที่ผู้นำถือตนเองเป็นส่วนใหญ่มีอำนาจเด็ดขาดในการปกครอง (autocracy) สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในฝ่ายสัมพันธมิตรในวันที่ 6 เมษายน 1917 สังคมโลกครั้งที่ 1 ยุติลงโดยฝ่ายมหาอำนาจกลางพ่ายแพ้ในวันที่ 11 พฤษภาคม 1918 ด้วยสนธิสัญญาแวร์ชายส์ปี 1919 นำการจัดตั้งองค์การสันนิบาตชาติและปรับปรุงแผนใหม่ ทำให้แผนที่ยูโรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมช่วงทศวรรษ 1920 มวลประเทศทั้งหลายเร่งพื้นฟูระบ�建รัฐกิจการค้า การเมือง และเสริมสร้างสะสมกองกำลังอาวุธ ผลกระทบจากการสังคมโลกครั้งที่ 1 และการปิดกั้นการค้าระหว่างกันนำมาซึ่งภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปี 1929

1. สหรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทศโดยวูดโร์ ที.วิลสัน สมัยที่สอง 1917-1921

วูดโร์ ที.วิลสัน (Woodrow Thomas Wilson 1856-1924) ประธานาธิบดีลำดับที่ 28 จากพรรครีบูโนนิคร็อก ชนะการเลือกตั้งในปี 1916 นำการบริหารประเทศเป็นสมัยที่สองช่วงปี 1917-1921 โดยมีโทมัส อาร์. มาร์แชลล์ (Thomas R.Marshall) เป็นรองประธานาธิบดีผลงานเด่นในสมัยที่สองของประธานาธิบดีวูดโร์ วิลสัน คืองานด้านการต่างประเทศ คือนำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 1 นำสหรัฐอเมริกามีบทบาทและยุติสังคมโลกครั้งที่ 1 เสนอหลัก 14 ประการเพื่อสร้างสันติภาพและเข้าร่วมประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสต้นปี 1919

ผลงานด้านการต่างประเทศของวูดโร์ ที.วิลสัน

ก่อนสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 1 ในวันที่ 6 เมษายน 1917 ประธานาธิบดีวิลสันใช้เวลาในช่วงสมัยแรก (1913-1917) เพื่อการปฏิรูป แก้ไขปัญหาภายในประเทศภายใต้แผน

เสรีภาพใหม่ (The New Freedom Program) สร้างความพอใจอย่างมากแก่คนอเมริกัน สงครามโลกครั้งที่ 1 (1914-1918) ทำให้แผนเสรีภาพใหม่ต้องชักมือสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามช่วงปี 1917-1918 หลังจากนั้นประธานาธิบดีวิลสันได้เข้าร่วมประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสต้นปี 1919 และต้องถั่มป่วยด้วยโรคอัมพาตปลายปี 1919 ประธานาธิบดีวิลสันให้เวลาอ่อนมากเพื่อการแก้ไขเป็นญ่าห์ภายในประเทศในช่วงสมัยที่สอง ก่อให้เกิดว่าผ่องงานเด่นในสมัยที่สองของประธานาธิบดีวิลสันคือ งานด้านการต่างประเทศ ก่อว่าก็อ

1. นำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1¹ วิลสันเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี สมัยที่สองในวันที่ 4 มีนาคม 1917 ในวันที่ 20 มีนาคม 1917 เรียกประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีพิเศษเร่งด่วนขอความเห็นชอบนำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 คณะรัฐมนตรีให้การเห็นชอบ ในวันที่ 21 มีนาคม 1917 ออกหนังสือเชิญสมาชิกรัฐสภาประชุมเป็นกรณีพิเศษเร่งด่วน ในวันที่ 2 เมษายน 1917 และในวันที่ 2 เมษายน 1917 ประธานาธิบดีวิลสันเสนอ法案ในสenate ต่อสมาชิกรัฐสภา เป็นผลให้ในวันที่ 4 เมษายน 1917 วุฒิสภาก็ให้การเห็นชอบในมติร่วมสงครามด้วยคะแนน 82 ต่อ 6 และในวันที่ 6 เมษายน 1917 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบในมติร่วม สงครามด้วยคะแนน 373 ต่อ 50 ขึ้นมาพร้อมกับประกาศเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 ในฝ่ายกองกำลังสัมพันธมิตร

2. บทบาทและยุทธิ์สิ่งแวดล้อมในช่วงวิกฤติในเดือนมีนาคม 1917 พระเจ้าซาร์แห่งรัสเซียถูกโค่นอำนาจลงโดยคณะปฏิวัติ ในเดือนพฤษภาคม 1917 รัฐบาลคณะปฏิวัติถูกโค่นอำนาจโดยกลุ่มคอมมิวนิสต์หัวรุนแรงเรียกตนเองว่า พวกลบโซเวติก (Bolsheviks) ในเดือนธันวาคม 1917 บอดโซเวติกนำรัสเซียออกจาก การร่วมสงครามในกองกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรด้วยการลงนามสงบศึกชั่วคราวในเยอรมนี และในเดือนมีนาคม 1918 บอดโซเวติกและเยอรมนีลงนามสงบศึกเป็นการคราวในสนธิสัญญาเบรส-ลีโทสกปี 1918 (The Treaty of Brest-Litovsk of 1918)² ปลายปี 1917 ในกระบวนการทางญูโรปตะวันออกกองกำลังรุนนานี้ไม่อาจดำเนินทางกองกำลังฝ่ายมหาอำนาจกลางได้ต้องยอมลงนามสงบศึกชั่วคราวและลงนามสงบศึกคราวต้นปี 1918 ด้วยสนธิสัญญาบูชาเรสปี 1918 (The Treaty of Bucharest of 1918)³ ในเดือนตุลาคม 1917 เยอรมนีและออสเตรเลีย-สังการผนึกกองกำลังเข้าบุกอิตาลี เป็นผลให้อังกฤษและฝรั่งเศสต้องแบ่งกองกำลังจากสมรภูมิทางตะวันตกเข้าช่วยอิตาลี ทำให้กองกำลังสัมพันธมิตรในสมรภูมิทางตะวันตกลดลง เยอรมนีเห็นเป็นโอกาสเข้าเผด็จศึกในสมรภูมิทางตะวันตกให้เสร็จสิ้นในปลายปี 1917 ก่อนที่กองกำลังสหรัฐอเมริกาจะเข้าช่วยฝ่ายสัมพันธมิตรอย่างเป็นทางการ

บทบาทกองทัพเรือสหรัฐอเมริกาในสงครามโลกครั้งที่ 1 เริ่มด้วยภารกิจในการดำเนินการของพลเรือเอกวิลเลียม เอส.ซิมส์ (William S.Sims)⁴ ผู้บังคับบัญชากองกำลังทางเรือสหรัฐอเมริกาปฏิบัติการในน่านน้ำยุโรปช่วงปี 1916-1918 ได้จัดตั้งฐานทัพเรือสหรัฐอเมริกา 45 แห่งเรียงรายจากรัสเซียที่เมืองมูมานสค์ (Murmansk) เรือยมถึงกรีซ ในการปฏิบัติการในน่านน้ำทะเลเหนือ กองทัพเรือสหรัฐอเมริการ่วมกับกองทัพเรืออังกฤษวางแผนตักดักกันการปฏิบัติการของเรือดำน้ำเยอรมัน นอกจากนี้กองเรือรบของสองชาติได้ปฏิบัติการในมหาสมุทรแอตแลนติกให้การคุ้มกันเรือสินค้าและเรือขนส่งกำลังพลจากสหรัฐอเมริกา มาซึ่งสมรภูมิรบในยุโรป

บทบาทกองกำลังพนักงานสหรัฐอเมริกาในสงครามโลกครั้งที่ 1 ประธานาธิบดีวิลลสันสั่งเคลื่อนกองกำลังทัพนักภัยให้การบังคับบัญชาของนายพลจอห์น เจ.เพอร์ชิง (John J.Pershing)⁵ เข้าช่วยฝรั่งเศสในเดือนมิถุนายน 1917 ในวันที่ 4 กรกฎาคม 1917 กองกำลังอเมริกันเคลื่อนเข้ากรุงปารีส เพื่อความคล่องตัวในการเดินทัพและเตรียมการปราบปรามฝ่ายมหาอำนาจกลาง กำลังพลอเมริกันได้สร้างท่าเรือหลายแห่ง วางระเบิดไฟ วางสายโทรศัพท์และสายไฟฟ้า เสร้างค่ายพักโรงพยาบาล คลังเก็บอาวุธ และลำเลียงรถยนต์เพื่อใช้บรรทุกและต่อสู้จำนวนมากสู่ยุโรป การรบทางบกในแนวรบทางตะวันตกกองกำลังเยอรมันเป็นฝ่ายรุกเริ่มในวันที่ 21 มีนาคม ถึง 28 พฤษภาคม 1918 กองกำลังเยอรมันรุกเข้ามาในดินแดนฝรั่งเศสอย่างต่อเนื่องแม่น้ำมาร์นห่างจากกรุงปารีสเพียง 37 ไมล์ กองกำลังทหารผสมอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส และเบลเยียมช่วยกันผลักดันกองกำลังเยอรมันออกจากแนวรบทางตะวันตกได้สำเร็จในวันที่ 18 กรกฎาคม 1918 และกองกำลังสหรัฐอเมริกากลายให้การนำของนายพลเพอร์ชิงมีชัยชนะในการรบทะทานได้ในเดือนกันยายน 1918

ฝ่ายมหาอำนาจกลางยอมจำนน ดุรก์และบัลการีเป็นฝ่ายมหาอำนาจกลางกลุ่มแรกที่ยอมจำนนเพราะแพ้การรบที่ดินแคนตะวันออกกลางในเดือนกันยายน 1918⁶ ในวันที่ 3 พฤศจิกายน 1918 อดอล์ฟท์-ฮันการ์ยอมจำนนต่อกองกำลังอิตาลี⁷ ขณะปฏิวัติเยอรมันนียุบลงนามสงบศึกกับฝ่ายสัมพันธมิตรภายหลังพระเจ้าวิลเลียม ไฮเดนช็อลเลน (Wilhelm Hohenzollern) กษัตริย์เยอรมันนีเสด็จลี้ภัยไปอยู่ในเยอรมันด้วยในวันที่ 11 พฤศจิกายน 1918 เยอรมันยอมทำข้อตกลง⁸ กำหนดเยอรมันยอมถอนกองกำลังเยอรมันออกจากฝรั่งเศส เบลเยียม ลักเซมเบอร์ก และดินแดนอัลชาส-ล็อเรนส์ เยอรมันยินยอมมอบอาวุธยุทโธปกรณ์รวมทั้งเรือรบเยอรมันแก่ฝ่ายสัมพันธมิตร เยอรมันยินยอมปล่อยเชลยสังคาม คืนเงินและของมีค่าทั้งปวงแก่ประเทศผู้เป็นเจ้าของ และเยอรมันยินยอมยกเลิกสนธิสัญญาที่เยอรมันทำกับรัสเซียและรูmania ในปี 1918 ทั้งนี้ฝ่ายสัมพันธมิตรขอสงวนการ

ยึดครองคืนแคนเยอรมันในส่วนคืนแคนฟ์ฟ์ตะวันตกทั้งหมดของลุ่มแม่น้ำไรน์ (The Rhine) และในส่วนคืนแคนฟ์ฟ์ตะวันออกของลุ่มแม่น้ำไรน์ กว้างไม่เกิน 18 ไมล์ ขนาดตามแนวลุ่มแม่น้ำไรน์

3. ประธานาธิบดีวิลสันเสนอหลักสันติภาพ 14 ประการ ปี 1918 สาเหตุที่ประธานาธิบดีวิลสันเสนอหลักสันติภาพ 14 ประการปี 1918 (The Fourteen Points of Peace 1918) เพราะพากบolo เหตุการณ์ในเดือนพฤษภาคม 1917 เมื่อเข้ายึดอำนาจในรุสเซีย ได้นำรุสเซียออกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ในเดือนธันวาคม 1917 และเปิดเผยสนธิสัญญาลับหลายฉบับที่ฝ่ายสัมพันธมิตร ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส รุสเซีย ญี่ปุ่นและอิตาลี ตกลงแบ่งปันดินแดนและค่าปฏิกรรมสงคราม (Reparation) สำหรับชนะฝ่ายมหาอำนาจกลาง สนธิสัญญาลับเหล่านี้ประธานาธิบดีวิลสันมองว่าจะนำไปสู่สังคมในอนาคตที่สงบเรียบร้อย จึงเสนอรัฐสภาในวันที่ 8 มกราคม 1918 (ขณะ สังคมในโลกกำลังดำเนินอยู่) กำหนดสาระสำคัญคือ หนึ่งยุทธิการประชุมลับและข้อตกลงลับ สอง การมีเสรีภาพในท้องทะเลทั่วทั้งยุโรปและภูมิภาคที่ได้เลือกรูปแบบการปกครอง หกตอนทหารเยอรมันนีออกจากรุสเซียและให้รุสเซียได้เลือกรูปแบบการปกครองของตน เจ็ดตอนทหารเยอรมันนีออกจากเบลเยียมและฟินแลนด์เยี่ยม แปดตอนทหารเยอรมันนีออกจากฝรั่งเศสและคืนแคว้นอัลชาส-ลอร์เรนซ์แก่ฝรั่งเศส เก้าปีรับแนวพรมแดนอิตาลีใหม่ ศิบจักรองการปกครองของสเตรีย-ชองการ์ ศิบเอ็คตอนทหารเยอรมันนีออกจากกรุณาเนีย เซอร์เบียและมอนเตเนโกรและรับรองเอกราชของกลุ่มประเทศในคาบสมุทรบอลข่าน ศิบสองคืนเอกสารแก่ตุรกีและให้ตุรกีรับรองการร่วมใช้ช่องแคบดาร์ดานเนลล์ (The Dardanelles) แก่ทุกชาติ ศิบสามคืนเอกสารแก่โปแลนด์ (โปแลนด์ถูกรุสเซีย ปรัสเซีย และออสเตรียกลืนชาติในปี 1795) และศิบสี่จัดตัวองค์การรักษาสันติภาพ ประธานาธิบดีวิลสันหวังใช้หลักสันติภาพ 14 ประการปี 1918 เป็นพื้นฐานสร้างสันติภาพโลกในอนาคต

4. ประธานาธิบดีวิลสันร่วมประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสปี 1919 ในวันที่ 4 ธันวาคม 1918 ประธานาธิบดีวิลสันลงเรือออร์ช วอชิงตัน ของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกามุ่งสู่กรุงปารีสเพื่อเข้าร่วมประชุมที่พระราชวังแวร์ชาลส์ (Versailles) วิลสันเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่เดินทางออกนอกประเทศพยายามในตัวแทน ประธานาธิบดีวิลสันหวังเชิญชวนตัวแทนชาติผู้เข้าร่วมประชุมให้ยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ เพื่อสร้างสันติภาพโลกในอนาคต

การประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสปี 1919 (The Paris Peace Conference of 1919)¹¹ 27 ประเทศส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม การประชุมมีขึ้นที่พระราชวังแวร์ชาลส์ใกล้กรุงปารีสในวันที่ 18

มกราคม 1919 การประชุมอยู่ภายใต้การนำของมหาอำนาจสี่ชาติ (The Big Four) คือสหราชอาณาจักร อังกฤษ ฝรั่งเศส และอิตาลี ประธานาริบดีวูดโร วิลสันในนามตัวแทนสหราชอาณาจักรต้องการให้ผู้เข้าร่วมประชุมยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ เดวิด โลyd จอร์จ (David Lloyd George) นายกรัฐมนตรีอังกฤษในนามตัวแทนอังกฤษต้องการลงโทษเยอรมนี ต้องการให้เยอรมันจ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ต้องการคงความเป็นมหาอำนาจทางทะเล และยอมรับหลักสันติภาพ 14 ประการ ในประเด็นเสรีภาพในท้องทะเลหลวงทั้งยามสงบและยามสงคราม จอร์จ คลีเมนโซ (George Clemenceau) ประธานาริบดีฝรั่งเศส ในนามตัวแทนฝรั่งเศสต้องการลงโทษเยอรมนีและไม่ยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ วิ托โตริโอ ออร์เลนโอด (Vittorio Orlando) นายกรัฐมนตรีอิตาลีในนามตัวแทนอิตาลี ต้องการเข้ายึดครองดินแดนออสเตรียตามข้อตกลงลับปี 1915 ที่อังกฤษและฝรั่งเศสสัญญาไว้กับอิตาลี เพื่อให้อิตาลีเข้าร่วมเป็นกำลังในฝ่ายสัมพันธมิตรและไม่ยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ

ปัญหาระหว่างการประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสปี 1919 ปัญหาระหว่างการประชุมนี้ สองประการ¹² ก็คือนี้ กรรมการตัวต่อต้านของผู้นำสามชาติต่อหลักสันติภาพ 14 ประการของประธานาริบดี วิลสัน และสองสนธิสัญญาลับที่พวกบอลเชวิกนำเสนอเปิดเผยในเดือนพฤษภาคม 1917 ข้อตกลง ในสนธิสัญญาลับเหล่านี้ฝ่ายสัมพันธมิตรผู้ชนะสงครามมั่นใจต้องได้รับไม่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น อังกฤษจะได้เข้ายึดครองอาณานิคมของเยอรมันยกเว้นอาณานิคมเยอรมันในมาสมุทรแปซิฟิก กให้ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส รัสเซีย เซอร์เบีย และอิตาลีได้ขยายพรมแดนเข้าไปในดินแดนของเยอรมันและ ออสเตรีย-อังกฤษ และเยอรมันต้องจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามจำนวนมหาศาลแก่ฝ่ายสัมพันธมิตร ตาม ข้อตกลงทั้งกล่าวข้างต้นส่วนค่าใช้จ่ายให้หลักสันติภาพ 14 ประการในประเด็นการประชุม และข้อตกลงการประชุมต้องเปิดเผย คืนเอกสารแก่ชาติผู้พ่ายแพ้และปลดปล่อยอาณานิคม ประธานาริบดี วิลสันหื้อเห้ไว้แต่ต้องอยู่ร่วมประชุมด้วยเหตุผลสองประการคือ หนึ่ง ต้องการผลักดันให้หลักสันติภาพ 14 ประการมีผลในทางปฏิบัติย่างน้อยขั้นต้องการรักษาสันติภาพ และสองส่งผลกระทบนำความเสียหายด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หากสนธิสัญญาสันติภาพถูกกลบกันไม่ได้ล้าช้ออกไป จะเป็นการง่ายแก้ลักษณะมิวนิสต์ที่อาจจะขยายตัวจากรัสเซียเข้าสู่กลุ่มประเทศญี่ปุ่นและฝรั่งเศส

การประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสตกลงกันได้ด้วยสนธิสัญญาแวร์ชาญสปี 1919 (The Treaty of Versailles of 1919) เมื่อตนนี้ต้องยอมลงนามรับรู้ข้อความในสนธิสัญญาแวร์ชาญสปีในวันที่ 28 มิถุนายน 1919 สนธิสัญญาแวร์ชาญสปีแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งจัดการกับประเทศผู้แพ้ สงครามในเรื่องดินแดน กองกำลัง และค่าปฏิกรรมสงคราม ส่วนที่สองเรื่ององค์การรักษาสันติภาพคือ องค์การสันนิบาตชาติ ในส่วนที่หนึ่งว่าด้วยเรื่องจัดการกับประเทศผู้แพ้สงครามในเรื่องดินแดน¹³

หนึ่งให้เยอรมนียกอาณาจักรที่มีให้อังกฤษและฝรั่งเศษยกเว้นอาณาจักรเยอรมันใน奥地ียังคงอยู่ และเบซิพิกยกให้ญี่ปุ่น สองแบ่งดินแดนเยอรมันในยุโรปเพิ่มให้แก่เบลเยียม เดนมาร์ค โปแลนด์ และเชคโกสโลวาเกีย และให้เยอรมันคืนแคว้นอัลชาส-ลอร์เรนซ์แก่ฝรั่งเศส สามแบ่งดินแดนออสเตรีย-หังการ์เพิ่มให้แก่อิตาลี รูmania เซอร์เบียและเชคโกสโลวาเกีย สืบต่อไปดินแดนออสเตรีย-หังการ์ที่เหลือแบ่งเป็นออสเตรียและหังการ์ ห้าแบ่งดินแดนบลาการีย์เพิ่มให้แก่เซอร์เบีย รูmania และกรีก หกแบ่งดินแดนครุกีเพิ่มให้แก่กรีก เจ็ดแบ่งดินแดนรุสเซียทางตะวันตกเฉียงใต้จัดตั้ง 4 ประเทศ คือ ฟินแลนด์ เอสโตรเนีย ลัตเวีย และลิธัวเนีย (สักดิ์กันอ่านจากซ้ายข้ามไปขวา) และเพิ่มให้แก่โปแลนด์ แปดสถาปนาโปแลนด์ (โปแลนด์ถูกรุสเซีย ปรัสเซียและออสเตรียกลืนดินแดนในปี 1795) ให้โปแลนด์เป็นชาติกันระหว่างรุสเซียและเยอรมัน เก้าเซอร์เบียนมีพื้นที่และประชาชนเพิ่มมากขึ้น ก่อตั้งเป็นยูโกสลาเวีย สักดิ์กันอ่านจากซ้ายไปขวาและออสเตรียสู่ทะเลเอเดรียติก ในเรื่องค่าปฏิกรรมสังคม ¹⁴ ระหว่างการประชุมฝรั่งเศษเรียกร้องค่าปฏิกรรมสังคมจากเยอรมันต้องจ่ายให้ฝ่ายสัมพันธมิตร \$1 แสนล้านจากการต่อรองในปี 1921 ตกลงกันได้ที่ \$33000 ล้าน ส่วนที่สองเรื่ององค์การรักษาสันติภาพคือสันนิบาตชาติ (The League of Nations)¹⁵ จุดประสงค์หลักของสันนิบาตชาติคือรักษาสันติภาพและความมั่นคงของโลกและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อสวัสดิภาพที่ดีของมวลมนุษย์ สันนิบาตชาติมีองค์กรหลัก 3 องค์การ องค์การแรกคือสมัชชา (An Assembly) เป็นที่ประชุมของประเทศสมาชิกอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ลงคะแนนได้ประเทศละหนึ่งเสียง เริ่มการประชุมสมัชชาครั้งแรกในวันที่ 10 มกราคม 1920 องค์การที่สองคือคณะกรรมการ (A Council) ประกอบด้วยสมาชิก 8 ประเทศ แบ่งเป็นสองประเภทคือสมาชิกถาวร 4 ประเทศ คืออังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลีและญี่ปุ่น และสมาชิกไม่ถาวร 8 ประเทศ คณะกรรมการได้รับมอบอำนาจให้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและขัดติงผู้ใดผิดกฎหมายด้วยการทูต (แนะนำและเรียกร้องเท่านั้น) องค์การที่สามคือสำนักเลขานุการ (The Secretariat) เป็นที่ทำงานของพนักงานประจำของสันนิบาตชาติตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา มีเลขานุการใหญ่เป็นผู้บังคับบัญชา เลขานุการสันนิบาตชาติดูแลเรื่องการเมืองตั้งงบประมาณดำเนินการ เก็บสถิติ วิจัยและเผยแพร่เอกสาร

จุดอ่อนของสันนิบาตชาติ¹⁶ สันนิบาตชาติมีจุดอ่อนหลายประการ ประการแรกคือไม่มีกองกำลังทหารเพื่อปราบปรามป่วนยุติธรรมการก้าวข้ามของชาติผู้ก้าวข้ามได้ ประการที่สองเพื่อการแก้ไขปัญหาสันนิบาตชาติใช้วิถีทางการทูตคือการเจรจา การเรียกร้อง และประณามการกระทำ ประการที่สามสันนิบาตชาติไม่สามารถแก้ไขปัญหารือ่องเศรษฐกิจการค้าและการลดอาชญากรรมลง

ไปสู่กรณีพิพากษา ประการที่สี่ ด้วยคดีการข้อที่สินแห่งสันนิบาตชาติกำหนดให้มวลสามาชิกให้การรับรองในการคงอยู่ของพระมเหศวน์ที่กำหนดใหม่ซึ่งเปลี่ยนไปจากเดิมและรับรองการทรงมีเอกสารของมวลประเทศสามาชิก ประการที่ห้าคือชาตินำาจไม่เข้าเป็นสามาชิกโดยเฉพาะอย่างยิ่งสหราชอาณาจักร ผู้เริ่มก่อตั้งสันนิบาตชาติ

สาเหตุที่สหราชอาณาจักรไม่เข้าเป็นสามาชิกสันนิบาตชาติ เดือนกุมภาพันธ์ 1919 ประธานาธิบดีวิลสันเดินทางกลับสหราชอาณาจักรเพื่อสรุปเรื่องสนธิสัญญาแวร์ชาญส์และสันนิบาตชาติเสนอต่อวุฒิสภา ทั้งนี้รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่าการดำเนินการด้านต่างประเทศต้องได้รับเสียงสนับสนุนสองในสามจากวุฒิสภา ซึ่งรวมถึงการที่สหราชอาณาจักรยอมรับในสนธิสัญญาแวร์ชาญส์และการเข้าร่วมเป็นสามาชิกสันนิบาตชาติ วุฒิสภาไม่ให้ความสนใจ ประธานาธิบดีวิลสันจึงต้องเดินทางกลับกรุงปารีสในเดือนมีนาคม 1919 เพื่อร่วมร่างสนธิสัญญาแวร์ชาญส์ให้เสร็จ ต้นเดือนกรกฎาคม 1919 เดินทางกลับสหราชอาณาจักรพร้อมสนธิสัญญาแวร์ชาญส์¹⁷ วุฒิสภาไม่ให้การรับรองสนธิสัญญาแวร์ชาญส์ด้วยเสียงสองในสามด้วยเหตุผล ๕ ประการ คือ หนึ่ง สหราชอาณาจักรไม่ควรแทรกแซงในเหตุการณ์ความวุ่นวายในยุโรป สองวุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับคดีการข้อที่สินแห่งสันนิบาตชาติกำหนดให้มวลสามาชิกให้การรับรองในการคงอยู่ของพระมเหศวน์ที่กำหนดใหม่ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและรับรองการทรงมีเอกสารของมวลประเทศสามาชิกวุฒิสามาชิกและคนอเมริกันเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะรับรองได้หากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอันจะนำพาสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาในอนาคต สามกรงสหราชอาณาจักรเสียเปรียบอังกฤษ เพราะอังกฤษได้รับเสียงสนับสนุนจากกลุ่มประเทศในเครือจักรภพที่เข้าเป็นสามาชิกสันนิบาตชาติอีกสี่ประเทศ คือ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแอฟริกาใต้ รวมอังกฤษอีกหนึ่งประเทศเป็นห้าเสียงซึ่งอาจนำไปทำให้สันนิบาตชาติสี่ในปี 1919 สามาชิกพร้อมรับลิกันกุณเสียงข้างมากในวุฒิสภาไม่พอใจที่ประธานาธิบดีวิลสันไม่เชิญตัวแทนรัฐบาลลิกันเข้าร่วมประชุมร่างสนธิสัญญาแวร์ชาญส์ รัฐบาลลิกันมองว่าการแก้ไขปัญหาของโลกและการก่อตั้งองค์การรักษาสันติภาพโลกควรมีตัวแทนทั้งหมดไม่ใช่แค่ประเทศตัวแทน แต่ต้องมีตัวแทนของประเทศที่ไม่ได้รับการรับรองในสันนิบาตชาติ สาเหตุที่สหราชอาณาจักรต้องเป็นชาติผู้นำในการดำเนินการอันอาจจะนำความวุ่นวายเดือดร้อนสู่สหราชอาณาจักร จากการไม่ได้รับการเห็นชอบจากวุฒิสามาชิกเป็นผลให้ประธานาธิบดีวิลสันหันมาขอเสียงสนับสนุนจากประชาชน¹⁸ โดยในวันที่ 4 กันยายน 1919 เริ่มออกเดินทางโดยรถไฟฟ้าล่าว่าปราศรัยต่อประชาชนในดินแดนรัฐทางตะวันตกและตะวันออก ตอนกลาง ในวันที่ 25 กันยายน 1919 ขณะอยู่บนรถไฟฟ้ามุ่งสู่เคนซัส ประธานาธิบดีวิลสันล้มป่วยต้องยกเลิกกำหนดการทั้งหมดมุ่งกลับวิชิงตันดี.ซี. ในวันที่ 3 ตุลาคม 1919 คณะแพทย์มีมติว่า

ประธานาธิบดีวิลสันป่วยด้วยโรคอัมพาต ประธานาธิบดีวิลสันคงเป็นประธานาธิบดีต่อไปเพราในรัฐธรรมนูญไม่ได้ระบุชัดเจนว่าจะให้การสืบทอดการเป็นประธานาธิบดี หากประธานาธิบดีป่วยหนักแต่ไม่เสียชีวิตหรือลงนามลาออก นับจากปลายปี 1919 คณะรัฐมนตรีมีการประชุมกันอย่างไม่เป็นทางการเพื่อการบริหารประเทศ การเรียกประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการมีครั้งสุดท้ายในวันที่ 13 เมษายน 1920 ก่อนประธานาธิบดีวิลสันพ้นวาระ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของวู้ดโร ที.วิลสัน

ในสมัยแรกของประธานาธิบดีวู้ดโร ที.วิลสัน (1913-1917) ก่อนที่สหรัฐอเมริกาจะเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 ประธานาธิบดีวิลสันให้เวลาทุ่มเทเพื่อการแก้ไขปัญหาภายในประเทศภายใต้แผนเสรีภาพใหม่ สงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้แผนเสรีภาพใหม่ต้องชักลง เพราะสหรัฐอเมริกาให้ความสนใจในเหตุการณ์โลกและเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 ในวันที่ 6 เมษายน 1917 เป็นผลให้ในสมัยที่สองของวิลสัน (1917-1921) งานด้านต่างประเทศเป็นงานเด่นของประธานาธิบดีวิลสัน ประธานาธิบดีวิลสันให้เวลาอ้อมากเพื่อการสืบทอดงานแก้ไขปัญหาภายในประเทศและต้องมาล้มเหลวด้วยโรคอัมพาต สหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ต้องเผชิญปัญหาได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ราคายอดตกต่ำและปัญหาคนว่างงานจำนวนมาก

1. ปัญหาที่สหรัฐอเมริกาเผชิญหลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดความไม่สงบภายในสหรัฐอเมริกาหลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 ความไม่สงบเกิดจากปัญหา 5 ประการ ปัญหาประการที่หนึ่งคือรัฐบาลกลางยกเลิกข้อตกลงซื้อสินค้าในนามสหภาพกับธุรกิจเอกชนทันที เพราะไม่มีความจำเป็นต้องใช้ยุทธปัจจัยใด ๆ อิกแล้วเป็นผลให้ธุรกิจการผลิตยุทธปัจจัยต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตสู่ธุรกิจการผลิตสินค้าขามสูง บางโรงงานต้องปิดกิจการ ลดปริมาณการผลิตลงและลดปริมาณคนงานลง ปัญหาประการที่สองคือเกษตรกรต้องเผชิญปัญหาการเหลือของผลิตผล ราคายอดตกต่ำ และภาระหนี้สิน²⁰ ในนามสหภาพเกษตรกรยอมรับกันขายผลิตผลเกษตรกรรมแก่ตลาดทางยุโรปได้ราคาดี แต่เมื่อสหภาพสูงลง ที่ดินในยุโรปถูกใช้ทำเกษตรกรรมดังเดิมเป็นผลให้ปริมาณการขายผลิตผลเกษตรกรรมของเกษตรกรยอมรับกันขายลดลง ราคายอดตกต่ำ ตัวอย่างเช่น ในนามสหภาพเกษตรกรยอมรับกันขายข้าวสาลีได้บุชเซล (bushel-หน่วยตวงข้าว) ละ \$2.26 แต่ในปี 1922 ราคاخ้าวสาลีต่อกล่องเพียงบุชเซลละ \$1.00 เกษตรกรยอมรับกันต้องเผชิญภาระหนี้สิน และเกษตรกรเก็บห้ามแสตนคนถูกยึดที่นา ปัญหาประการที่สามคือหน่วยงานเฉพาะกิจของรัฐบาลกลางนามสหภาพ ปิดทำการเลิกจ้างเจ้าหน้าที่²¹ ในนามสหภาพมีหน่วยงานเฉพาะกิจพิเศษจัดตั้งขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อ

ความคล่องตัวในการทำงานใน衙มสหกรณ์ แต่เมื่อสหกรณ์สิ้นสุดลง หน่วยงานเฉพาะกิจเหล่านี้ต้องยุบเลิกไปเป็นผลให้เจ้าหน้าที่จำนวนถึง 4.5 ล้านคนต้องตกงาน ปัญหาประการที่สืบทอดมีการนัดหยุดงานเพราะลูกจ้างแรงงานไม่พอใจในค่าจ้างแรงงาน ชั่วโมงการทำงานและสภาพงาน²² ตัวอย่าง เช่น สำรวจที่นับสถิตนัดหยุดงานในเดือนกันยายน 1919 เพราะไม่พอใจค่าจ้างแรงงาน ไม่พอใจในสวัสดิการคือต้องจัดหาเครื่องแบบเอง ไม่พอใจที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ยาวนานในแต่ละวัน และไม่พอใจที่ผู้บังคับบัญชาไม่ให้สำรวจเข้าเป็นสมาชิกในสหพันธ์แห่งแรงงานอเมริกา (The American Federation of Labor ก่อตั้งในปี 1881) คนงานเหมือนถ่านหินนัดหยุดงานในเดือนพฤษภาคม 1919 เพราะไม่พอใจค่าจ้างแรงงาน และไม่พอใจที่ต้องปฏิบัติงานยาวนานในเหมือนถ่านหิน ตกลงกันได้โดยคณะกรรมการข้าคำกำหนดเพิ่มค่าแรงจากเดิมอีก 27% คนงานโรงงานถุงเหล็กนัดหยุดงานในเดือนกันยายน 1919 เพราะไม่พอใจที่ต้องปฏิบัติงานยาวนานในโรงงานคือ 12 ชั่วโมงในหนึ่งวันและ 7 วันในหนึ่งสัปดาห์ และไม่พอใจที่ผู้บริหารโรงงานไม่ยอมให้จัดตั้งสหภาพแรงงาน ตกลงกันได้ในเดือนมกราคม 1920 โดยเจ้าของโรงงานยอมเพิ่มค่าแรงลดชั่วโมงการทำงานลงเป็นวันละ 8 ชั่วโมง การนัดหยุดงานของคนงานในธุรกิจอุตสาหกรรมลดลงในปี 1920 เพราะเศรษฐกิจโลกเริ่มดีขึ้นคือกลุ่มประเทศทางยุโรปริเริ่มสั่งซื้อสินค้าอเมริกา คนงานส่วนใหญ่มีงานทำ พอกับค่าแรงที่ได้รับ มีชั่วโมงการทำงานที่เหมาะสม สภาพงานที่ดีขึ้น และคนอเมริกันหัวรุนแรงต่อต้านการนัดหยุดงาน ปัญหาประการที่ห้าคือเกิดกลุ่มก่อการเดชแคร์ (Red Scare) ในอเมริกา²³ เพราะบอเลชวิค ก่อการปฏิวัติในรัสเซียในเดือนพฤษภาคม 1917 ทำให้คนอเมริกันหวาดกลัวว่าคนอเมริกันหัวรุนแรงกลุ่มก่อการเดชแคร์จะเรียนแบบบอเลชวิคปฏิบัติการในสหรัฐอเมริกา โดยช่วงปี 1917-1920 มีข่าวลือบอยครั้งเรื่องจะมีการปฏิวัติในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลางปี 1919 มีการตรวจค้นพบห่อพัสดุไปรษณีย์ 30 ห่อพร้อมระเบิดสั่งถังนักการเมืองในรัฐบาลประธานาธิบดีวิลสัน และในวันที่ 16 กันยายน 1920 เวลาเที่ยงตรงเกิดระเบิดที่ถนนนิวยอร์กบนถนนwall street (Wall Street) คนตาย 38 คน บาดเจ็บจำนวนมาก เพื่อป้องกันความวุ่นวายรัฐบาลกลางบังคับใช้กฎหมายปราบจารกรรมปี 1917 (The Espionage Act of 1917) อย่างเคร่งครัดคือจับกุม คุกขัง ผู้ก่อความวุ่นวายและต่อต้านรัฐบาล ถ้าเป็นคนต่างชาติที่เนรเทศออกจากสหราชอาณาจักร

2. ผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 และมาตราที่ 19 ช่วงปี 1919-1920 รัฐสภาผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสองมาตรา คือบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 (The Eighteenth Amendment)²⁴ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 29 มกราคม 1919 สืบเนื่องมาจากปลายปี 1917 สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสหกรณ์โลกครั้งที่ 1 (6 เมษายน 1917) เสนอข้อหารเป็นสิ่งจำเป็น

ต้องกักคุนเตรียมไว้ในยามสงครามรวมไปถึงเมล็ดข้าว ในทางปฏิบัติปรากฏว่าคนอเมริกันนิยมน้ำข้าวไปหมักทำเหล้าถือเป็นการสืบเปลืองฟุ่มเฟือยในยามสงคราม เป็นผลให้ประธานาธิบดีวิลสันเห็นชอบในการร่างบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 กำหนดห้ามการผลิตเหล้า ขายเหล้า หรือขนส่งเคลื่อนย้ายเหล้าในสหรัฐอเมริกา และในปี 1920 ผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 19 (The Nineteenth Amendment)²⁵ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 26 สิงหาคม 1920 สืบเนื่องมาจากสิทธิสตรีในการออกเสียงเลือกตั้งในงานชิ้นหนึ่งที่ยกกว้างน้ำพยาญานผลักดันให้มีผลในทางปฏิบัติ ผลคือในปี 1900 ไวโอมิง ยูทาห์ โคโลราโด และไอเดา荷 ยอมให้สิทธิสตรีในการออกเสียงเลือกตั้ง เป็นผลให้ในปี 1919 ประธานาธิบดีวิลสันเห็นชอบในการร่างบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 19 กำหนดให้สิทธิสตรีในการออกเสียงเลือกตั้ง

3. การเลือกตั้งปี 1920 พรรครีพับลิกันส่งวุฒิสมาชิกจากโอไฮโอ คือ วอร์เรน จ. ฮาร์ดิง (Warren G. Harding) พร้อมคำขวัญ “นำอเมริกากลับสู่สภาพเดิม” (Back to Normalcy or Return to Normalcy) หมายถึงสหรัฐอเมริกาลดความท้าทายต่างประเทศลง เพิ่มบทบาทภายในประเทศ นำบัคทุกชีบزرุ่งสุข แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำภายในประเทศให้มีสภาพดีขึ้น เช่นก่อนสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นผลให้วอร์เรน จ. ฮาร์ดิงชนะการเลือกตั้งในปี 1920 ด้วยคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 404 คะแนน เหนือ เจนส์ อัม.โคคอก (James M. Cox) จากพรรครีพับลิกัน ได้คะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 127 คะแนน

2. สหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1920

สหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1920 (1920-1929) มีการเปลี่ยนแปลงเริ่มพัฒนาเข้าสู่สู่สภาพสังคมสมัยใหม่ของโลกปัจจุบัน ในช่วงระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 คนอเมริกันจำนวนมากอพยพจากชนบท เขตเกษตรกรรมเข้ามาอาศัยในสังคมเมือง ในสังคมเมืองสภาพเศรษฐกิจพื้นตัวคนมีงานทำ มีรายได้ การค้ามีกำไร คนอเมริกันต้องการลืมความน่ากลัวของสงครามเลือกใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและเลิกการเคร่งครัดในศาสนา สหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1920 มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น ยุคแจ๊ซ (The Jazz Age)²⁶ นำโดยแซนดี้ มอร์ตัน (Handy “Jelly Roll” Morton) และโจเชฟ โอลิเวอร์ (Joseph “Joe” King Oliver) คนอเมริกันชื่นชอบในเพลงแจ๊สและเต้นรำจังหวะชาร์สตัน (Charleston) และจังหวะแฟลพเพอร์ (Flapper) หรือเรียกทศวรรษ 1920 อีกชื่อว่า ยีสิบที่อึด ยิงอึกทึก (The Roaring Twenties)²⁷ เพราะเศรษฐกิจดี การค้ามีกำไร คนมีงานทำแม้ผู้มีรายได้ต่ำก็สามารถซื้อรถยนต์ฟอร์ดรุ่นโมเดลที (Model T) ซึ่งมีราคาไม่แพงใช้ได้ รถยนต์รุ่นโมเดลทีสร้าง

โดยเคนรี ฟอร์ด (Henry Ford) เมื่อปี 1908 แทนทุกบ้านมีร้านดังตัวให้ รถชนตัวเป็นสิ่งจำเป็นมีไว้เพื่อ การท่องเที่ยวและเดินทางไปทำงาน จากการนิรถยนต์ทำให้เกิดธุรกิจปั้มน้ำมัน ก้าวต่อการริบดัน (roadside restaurant) และสร้างถนนเพิ่มเชื่อมเมืองต่อเมือง รัฐค่อร์รู เสียงรถยนต์ แล่นอื้ออึงทุกแห่ง หนึ่หรือเรียกทศวรรษ 1920 อีกชื่อว่า สมัยแห่งการใช้ชีวิตที่น่าหัวใจ (The Age of Wonderful Nonsense)²⁸ เริ่มด้วยคนอเมริกันพากับวิทยุซึ่งรายงานข่าวการเมืองเศรษฐกิจ สังคม ให้ความบันเทิงและโฆษณาขายสินค้า วิทยุเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกบ้านต้องมี คนอเมริกันชื่นชอบกับโรงภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในสังคมเมืองและให้สนุกสนาน โรงภาพยนตร์ว่าสถานที่แห่งความฝัน (Dream Palaces) เพราะว่าโรงภาพยนตร์ ให้ความรู้สึกตื่นเต้นสนุกสนาน ความรื่นรมย์ และความเพลิดเพลินแก่ผู้ชม คนอเมริกันชื่นชอบกับเครื่องอำนวยความสะดวกในบ้าน ได้แก่ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องดูดฝุ่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องไฟฟ้า และอาหารกระป๋อง เครื่องอำนวยความสะดวก สะดวก เหล่านี้ช่วยให้แม่บ้านลดภาระกิจงานบ้านที่จำเจน่าเบื่อ สร้างอาชีวะทำงานนอกบ้านและเริ่มนิยมความคิดในเรื่องสิทธิและความเท่าเทียมกับชาย สร้างให้เป็นเพียงภาระหารือมาตราเท่านั้น สร้างรัฐ รุ่นปฐวิตริการแต่งกายคือแต่ตามความพอใจแต่ตามสมัยนิยมคือนุ่งกระโปรงสั้น เดินนุ่งกระโปรง ยาว ตัดผมทรงสั้นทรงบอน (bobbed hair) เดินไว้ผมยาวรัดหรือเกล้าสวยงาม ใส่เดื้อรัดรูปทรง และสวมถุงน่องม้วนเหนือเข่า ใช้เครื่องสำอางแต่งหน้าทาปากและวัยรุ่นหนุ่มสาวนิยมเที่ยวในที่คลับ คิ่มเหล้า คลังไกลีเพลงแจ๊ซ และเดินรำจังหวะชาร์สตัน อีกชื่อหนึ่งของทศวรรษ 1920 คือสมัยแห่งวีรบุรุษ (An Age of Heroes)²⁹ คนเก่งมีความสามารถในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นในทศวรรษ 1920 เริ่มด้วย ชาร์ล อ.ลินเบริค (Charles A.Lindbergh) ในวันที่ 21 พฤษภาคม 1927 บินเดี่ยวครั้งแรกในชื่อ “The Spirit of St.Louis” จากนิวยอร์คลีนปารีสรวมระยะทาง 3600 ไมล์โดยไม่หยุดพัก แจ็ก เด็มซีย์ (Jack Dempsey) นักมวย บอนบี โจนส์ (Bobby Jones) นักกอล์ฟ มิล ทิลเดน และเซเลน วิลล์ (Bill Tilden and Helen Wills) นักเทนนิส ชาโรล์ แกรนด์ (Harold Grande) นักฟุตบอล จอร์ช เฮอร์เม้น รูธ (George Herman Ruth) นักบาสเกตบอล ดาวรุ่นของทศวรรษนี้ เช่น ชาร์ลี แชปLIN (Charlie Chaplin) กรอเรีย สวนสัน (Gloria Swanson) และดักลาส แฟร์บэнกส์ (Douglas Fairbanks) ทศวรรษ 1920 ได้ชื่อว่าเป็นยุคทองวรรณกรรมอเมริกัน (The Golden Period in American Literature)³⁰ นักเขียนและวรรณกรรมอเมริกันเด่น ได้แก่ เอฟ.สก็อต พิทเชอร์ล (F.Scott Fitzgerald) เขียน *This Side of Paradise* (1920) และ *The Great Gatsby* (1925) ชินแคร์ เลวิส (Sinclair Lewis) เขียน *Babbitt* (1922) *Arrowsmith* (1925) และ *Elmer Gantry* (1927) จอห์น โดส พาสโซส (John Dos Passos) เขียน *Three Soldiers* (1921) และเออร์เนส แฮมิงเวย์ (Ernest

Hemingway) เขียน *A Farewell to Arms* (1929) หรือเรียกทศวรรษ 1920 อีกชื่อหนึ่งว่า ‘ยุคทองที่ 20 (The Golden Twenties)³¹ เพราะเศรษฐกิจฟื้นฟูช่วงต้นทศวรรษ คนมีงานทำ มีเงินใช้ มีความเป็นอยู่ดี สินค้าขายได้ การค้าเป็นธุรกิจมีกำไร เจ้าของธุรกิจแบ่งเงินกำไรส่วนหนึ่งเพื่อการสำรวจ วิจัยธุรกิจอุตสาหกรรม เพิ่มสวัสดิการแก่ลูกจ้างแรงงานด้านประกันสุขภาพ ปรับปรุงสภาพงานช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยและการศึกษาแก่บุตรลูกจ้างแรงงาน และจัดเป็นเงินทุนเพื่อวิจัยด้านการแพทย์ รัฐบาลกลางภายใต้การนำของประธานพอลส์ตันเข้าแทรกแซงธุรกิจน้อยมาก ในด้านการศึกษาปรากฏว่าเยาวชนชายหญิงหลังไฮโลเข้ารับการศึกษาในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย อุปกรณ์การศึกษาหนังสือ นิตยสารและหนังสือพิมพ์มีการปรับปรุงเป็นที่ชื่นชอบแก่คนอเมริกันเช่น นิตยสารรีเดอร์ส ไซเจส (The Reader's Digest) เริ่มพิมพ์ในปี 1922 และไทม์ แมกazine (Time Magazine) เริ่มพิมพ์ในปี 1923³² ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนอเมริกันเปลี่ยนไปอย่างมากในทศวรรษ 1920 ผลของการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีคือการมีงานทำ มีเงินใช้ ทำให้ชีวิตสะดวกสบายยิ่งขึ้นรมย์

ปัญหาในทศวรรษ 1920 คือ หนึ่งปัญหาในสังคมเมืองคือรถชนตัว อุบัติเหตุจากการชนตัวเพิ่มขึ้นมากเกิดจากวัยรุ่นขับรถเร็ว และไม่เคารพกฎจราจร รถชนตัวอย่างอาจถูกกลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และรถชนตัวก็ใช้เป็นพาหนะขนสูรเพื่อการค้าขัดต่อบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 สองปัญหานอกอุบัติเหตุต่อต้านและไม่ได้รับเกียรติเท่าที่ควร พากลุกโกล์ฟ แคลน (Klux Klan) และกลุ่มก่อการเดซ์แคร์ (Red Scare) ต่อต้านคนต่างชาติที่เข้ามายางานทำในอเมริกา คนขาวที่อพยพมาอเมริกา คนอเมริกันที่ย้ายมั่นในนิเกย์โรมันคาಥอลิก และคนผิวดำที่อพยพจากรัฐทางใต้เข้ามายางานทำในรัฐทางเหนือ จากการเดินโข道ของธุรกิจอุตสาหกรรมในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 คนผิวดำจากรัฐทางใต้เดินทางหลังไฮโลเข้ามายางานในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น เข้าทำงานในเหมืองแร่ต่างๆ ในเวอร์จิเนียตะวันตกและอิลลinois ในโรงม้าสัตว์ที่ซีโคโก ในโรงงานถุงเหล็กที่พิทสเบิร์ก และในโรงงานผลิตรถยนต์ที่ดีทรอย แรงงานทางเหนือรวมตัวภายใต้ชื่อ กู กลัคซ์ แคลน ต่อต้านแรงงานผิวดำที่มาแข่งงานในรูปประท้วง เหยียดผิวเพื่อการข้างงาน ที่อยู่อาศัยและการใช้ชีวิตในสังคม คนผิวดำต้องทนรับสภาพและระมัดระวังอันตราย นอกจากคนผิวดำจะเข้ามาในสังคมเมืองทางเหนือเพื่อเป็นแรงงานแล้ว ยังได้พำนัชเข้าเรียนหนังสือนำสู่การเป็นผู้นำด้านคณตรี ศิลปะและวิทยาศาสตร์ในเวลาต่อมา ทหารผ่านศึกษาจากสังคมโลกครั้งที่ 1 เป็นกลุ่มคนอเมริกันที่ไม่ได้รับเกียรติเท่าที่ควรจากรัฐบาลอเมริกา ทั้งนี้รัฐบาลอเมริกาเพิกเฉยการพิจารณาเงินตอบแทนคุณงามความดีจากการเข้าร่วมรบในสงคราม ปัญหาประการที่สามคือการทุจริตของรัฐบาลกลาง ประธานพอลส์ตันนำการบริหารประเทศช่วงปี 1921-1933 มีการทุจริตเกิดขึ้นมากหลัง

สหกรณ์โลกครั้งที่ 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยประธานาธิบดีวอร์เรน จี. ฮาร์ดิง ปัญหาประการที่สำคัญ เช่น เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานได้รับผลประโยชน์น้อยจากกฎหมายหุคทองทศวรรษ 1920 กล่าวคือสภาพงาน สวัสดิการ ค่าจ้างแรงงาน ขั้งปรับปรุงไม่ดีเท่าที่ควรแก่ลูกจ้างแรงงาน และเกษตรกรต้องทนรับสภาพราคาผลิตผลต่ำ ตลาดมีน้อย และภาวะหนี้สิน

3. สาธารณรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทศโดยวอร์เรน จี. ฮาร์ดิง 1921-1923

วอร์เรน จี. ฮาร์ดิง (Warren Gamaliel Harding 1865-1923) ประธานาธิบดีลำดับที่ 29 จากพรรครีพับลิกันชนะการเลือกตั้งในปี 1920 ด้วยประกาศคำขวัญ “นำอเมริกากลับคืนสู่สภาพเดิม - Back to Normalcy” นำการบริหารประเทศช่วงปี 1921-1923 โดยมีแคลวิน คูลิดจ์ (Calvin Coolidge) เป็นรองประธานาธิบดี ฮาร์ดิงขาดบุคลิกการเป็นผู้นำคือ บริหารประเทศตามการซึ่งนำของรัฐสภาและคณะกรรมการตระหนานคริสต์ ทั้งชื่นชอบในระบบพวงพ้อง จากการได้รู้ถึงความทุจริตที่พรรคพวงในคณะกรรมการตระหนานคริสต์เป็นผู้กระทำ ทำให้ประธานาธิบดีฮาร์ดิง ล้มเจ็บและเสียชีวิตในปี 1923 ฮาร์ดิง เป็นประธานาธิบดีคนที่ 6 ที่เสียชีวิตขณะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี

ข้อแนะนำในการเลือกตั้งปี 1920 ของฮาร์ดิง เป็นการเปิดทางแก่พรรครีพับลิกันขึ้นบริหารประเทศหลังสหกรณ์โลกครั้งที่ 1 ช่วงปี 1921-1933 สมาชิกพรรครีพับลิกันส่วนใหญ่คิดว่าในระหว่างสหกรณ์โลกครั้งที่ 1 ภายใต้การนำของประธานาธิบดีวิลสัน ประธานาธิบดีวิลสันทุ่มเทเวลาให้กับงานด้านการต่างประเทศ และใช้อำนาจบริหารนำโดยประธานาธิบดีแทรกแซงในอำนาจนิติบัญญัติของรัฐสภา นโยบายในการบริหารประเทศช่วงปี 1921-1933 คือนำอเมริกาสู่สภาพปกติ เช่นก่อนสหกรณ์โลกครั้งที่ 1 โดยรัฐบาลอเมริกาต้องลดบทบาทต่างประเทศ และเพิ่มบทบาทภายในประเทศแก่ปัญหาเศรษฐกิจ รวมทั้งรักษาผลประโยชน์ของคนอเมริกันเป็นpriorityสำคัญ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของวอร์เรน จี. ฮาร์ดิง

ด้วยมีมั่นในคำขวัญ “นำอเมริกากลับสู่สภาพปกติ” ประธานาธิบดีลงนามในกฎหมายให้ความช่วยเหลือเกษตรกร ฐานะอุตสาหกรรม ทหารผ่านศึกจากสหกรณ์โลกครั้งที่ 1 กำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้าอเมริกา และควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล

1. กำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้าอเมริกาปี 1921 เมื่อปี 1907 สาธารณรัฐอเมริกาได้ทำข้อตกลงของสุภาพบุรุษปี 1907 (The Gentlemen's Agreement) กับญี่ปุ่นกำหนดห้ามแรงงานญี่ปุ่นอพยพมาสหราชอาณาจักร อเมริกา เป็นการปิดกั้นแรงงานต่างชาติอย่างเป็นทางการครั้งแรกในคริสต์ศตฯ

วรรษที่ 20 แต่สหราชอาณาจักรเปิดรับการอพยพของคนจากยุโรปตะวันออกและยุโรปตอนใต้ที่หลังไอล์เซาสหราชอาณาจักร นายนั่งในธุรกิจอุดสาหกรรมพอใจแรงงานชาวยุโรปเพราเซินดีรับค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าแรงงานอเมริกัน ทำให้แรงงานอเมริกันไม่พอใจที่มาครองงานค่าจ้างแรงงานถูกลดลง และถูกแยกงานต้องว่างงาน เพื่อสกัดกั้นการอพยพแรงงานยุโรปสู่อเมริกา และลดปัญหาการว่างงานของแรงงานอเมริกัน ในวันที่ 19 พฤษภาคม 1921 รัฐบาลผ่านกฎหมายบุกเบิกเงินจัดสรรส่วนการอพยพปี 1921 (The Emergency Quota Act of 1921)³³ กำหนดจำกัดจำนวนผู้อพยพโดยขึ้นกับระบบสัดส่วน (Quota System) ในอัตรา 3% ของจำนวนรวมทั้งหมดของคนจากประเทศนั้น ๆ ที่พำนักในสหราชอาณาจักรในปี 1910 หมายความว่า สมมุติมีคนอิตาลีในสหราชอาณาจักรปี 1910 จำนวน 3000 คน ด้วยสัดส่วน 3% ของปี 1910 (3000 คน) คนอิตาลีจะสามารถอพยพเข้าสหราชอาณาจักรในปี 1921 ได้เพียง 90 คนเท่านั้น ด้วยกฎหมายบุกเบิกเงินจัดสรรส่วนการอพยพปี 1921 ช่วยลดจำนวนการอพยพแรงงานยุโรปสู่สหราชอาณาจักรได้เป็นอย่างมาก

2. ช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อแก้ไขผลกระทบเศรษฐกิจปัจจุบันถูกแบ่งตลาดจำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมทางยุโรปและในสหราชอาณาจักรผลิตผลเกษตรกรรมมีจำนวนเกินความต้องการบริโภค ราคាលิตรถูกตกต่ำ และต้องเผชิญภาระหนี้สิน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรัฐสวัสดิการผ่านกฎหมายภาษีนำเข้าบุกเบิก (ผลิตผลเกษตรกรรม) ปี 1921 (The Emergency Tariff Act of 1921)³⁴ ในวันที่ 27 พฤษภาคม 1921 กำหนดเพิ่มการเรียกเก็บภาษีนำเข้าผลิตผลเกษตรกรรมที่มีการผลิต เช่น กันในสหราชอาณาจักร ด้วยกฎหมายภาษีนำเข้าบุกเบิก (ผลิตผลเกษตรกรรม) ปี 1921 รัฐบาลหวังช่วยสกัดกั้นการนำเข้าผลิตผลเกษตรกรรมจากยุโรปให้เกษตรกรอเมริกันผู้ประกอบการเกษตรกรรมอยู่ได้

3. ควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล เพื่อลดความฟุ่มเฟือยการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง ให้รายรับและรายจ่ายได้สัดส่วนกันเป็นผลให้ในวันที่ 10 มิถุนายน 1921 รัฐสวัสดิการผ่านกฎหมายงบประมาณและการบัญชีปี 1921 (The Budget and Accounting Act of 1921)³⁵ เพื่อแก้ไขปรับปรุงการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล หน่วยงานที่รับผิดชอบคือสำนักงบประมาณ (Bureau of the Budget) ในกระทรวงการคลัง ประธานาธิบดี查尔斯 ดิวีส์ (Charles G. Dawes) เป็นผู้อำนวยการสำนัก ผลจากการจัดสรรงบประมาณช่วยลดภาระหนี้สินของชาติลงได้ กล่าวคือเมื่อสิ้นสังคมโลกครั้งที่ 1 รวมหนี้สินชาติ \$25 พันล้าน จากการมีสำนักงบประมาณหนี้สินของชาติลดลงเหลือเพียง \$16 พันล้าน ก่อนเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929³⁶

4. ช่วยเหลือทหารผ่านศึก ทหารผ่านศึกจากสังคมโลกครั้งที่ 1 เรียกร้องปรับเงินตอบแทนโดยให้เหตุผลว่าระหว่างสังคม ทหารได้รับเงินตอบแทนต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานของลูก

จ้างแรงงานในธุรกิจอุตสาหกรรม และการปฏิบัติการรับเป็นงานเสื้อผ้าอันตรายกว่างานในโรงงาน และเมือง ด้วยเหตุผลดังกล่าวในวันที่ 9 สิงหาคม 1921 รัฐสภาจัดตั้งสำนักงานทหารผ่านศึก (The Veterans' Bureau 1921)³⁷ หน้าที่ของสำนักงานทหารผ่านศึกคือ เป็นผู้ดำเนินการเรียกร้องสิทธิแก่ทหารผ่านศึกในเรื่องเงินค่าตอบแทนเพิ่มและการรักษาพยาบาล

5. ช่วยเหลือธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและยุโรป กฎหมายภาษีนำเข้าอันเดอร์วูดปี 1913 (The Underwood Tariff Act of 1913) ผ่านรัฐสภาในสมัยประธานาธิบดีวูดโว วิลสัน กำหนดเก็บภาษีโดยเฉลี่ย 29% ของราคាសินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าสู่สหรัฐอเมริกา มีการเพิ่งข้นเรื่องราคាសินค้า คนอเมริกัน ได้ปริโภคสินค้าราคาถูกและผู้ผลิตสินค้าอเมริกัน ถูกยกเว้นลดลง เมื่อส่งหวานโลกรั้งที่ 1 ภาวะการถูกยกเว้นลดลงสินค้ายุโรปในสหรัฐอเมริกามาดไปเพรากลุ่มประเทศทางยุโรปต้องเข้าสู่ส่วนรวม แต่มีส่วนรวมยุคต่อไป ผู้ผลิตอเมริกันถูกยกเว้นลดลง ในสหรัฐอเมริกาอีกรั้งและเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยเหลือ รัฐบาลของประธานาธิบดีชาร์ดิงสำนักในการควบคุมทบทวนค่าธรรมเนียมทางภาษีในประเทศรักษาผลประโยชน์ของคนอเมริกันเป็นประการสำคัญ เป็นผลให้ในวันที่ 21 กันยายน 1922 รัฐสภาผ่านกฎหมายปกป้องภาษีนำเข้าฟอร์ดนี-แมคคัมเบอร์ปี 1922 (The Protective Fordney-McCumber Tariff Act of 1922)³⁸ กำหนดให้อำนาจประธานาธิบดีเพิ่มการเก็บภาษีนำเข้าไม่เกิน 50% ของราคាសินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าสู่สหรัฐอเมริกา

ผลงานการบริหารประเทศช่วงปี 1921-1922 สร้างความพอกใจแก่คนอเมริกันเริ่มตัวของการกำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้ามายังในปี 1921 ช่วยเหลือเกษตรกรด้วยการทำแพลงก์น้ำ เท้าแพลตฟอร์มปี 1921 ควบคุมการใช้จ่ายของรัฐบาลกลาง โดยจัดตั้งสำนักงบประมาณปี 1921 ช่วยเหลือทหารผ่านศึกด้วยการจัดตั้งสำนักงานทหารผ่านศึกปี 1921 และช่วยเหลือธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยการทำแพลงก์น้ำ เท้าสินค้าสำเร็จรูปปี 1922 การบริหารงานภายในประเทศของประธานาธิบดีชาร์ดิงต้องหยุดชะงัก และศรัทธาของคนอเมริกันที่มีต่อรัฐบาลลดลงอย่างมาก เพราะการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในคณะรัฐบาล

6. การทุจริต ประธานาธิบดีชาร์ดิงเป็นชาวโอไฮโอ เพราะชื่อของในระบบพวกพ้องได้เลือกคนจากโอไฮโอเข้าร่วมในคณะรัฐบาลหลายคนจนเป็นที่รู้จักกันในนามกลุ่มโอไฮโอ (The Ohio Gang)³⁹ กลุ่มโอไฮโอกระทำการทุจริต⁴⁰ สร้างความเสื่อมเสียต่อการบริหารประเทศสมัยประธานาธิบดีชาร์ดิง กล่าวคือ ชาร์ลี เอ็น ดอยเออร์ที (Harry M.Daugherty) ใช้อำนาจในตำแหน่งอธิบดีกรมอัยการปกป้องผู้กระทำความผิดในข้อหาแพลตและขายสูร้า โทมัส ดันเบิลยู. มิลเลอร์ (Thomas W.Miller) ผู้อำนวยการสำนักงานดูแลทรัพย์สินคนต่างด้าว (The Alien Property

Custodian's Office) นำทรัพย์สินคนต่างด้าวที่รัฐบาลอเมริกันจัดไว้ครั้งสงครามโลกครั้งที่ 1 ออกราชการ ชาลส์ อาร์.ฟอร์เบส (Charles R.Forbes) ผู้อำนวยการสำนักงานทหารผ่านศึก (The Veterans' Bureau) เนี่ยคบังเงิน \$200 ล้านของสำนักงานทหารผ่านศึก และอัลเบิร์ธ บี.ฟอล (Albert B.Fall) ใช้อำนาจความเป็นรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย นำเขตอนุรักษ์น้ำมันสองแห่งให้ธุรกิจเอกชนเข้าดำเนินการคือ เขตอนุรักษ์น้ำมันที่ ทีพอท โดม, ไวนิ่ง (The Teapot Dome, Wyonuing) มอบให้แก่เอ็ดวิน เอ็ม ฟอล (Edwin M.Fall) เข้าແສງหาผลประโยชน์และเขตอนุรักษ์น้ำมันที่ เอลก์ฮิลล์, แคลิฟอร์เนีย (The Elk Hills, California) มอบให้แก่แฮร์รี เอฟ.ซินเคลียร์ (Harry F.Sinclair) เข้าແສງหาผลประโยชน์โดยอัลเบิร์ธ บี.ฟอล ได้รับเงินตอบแทน \$4 แสน ประธานาธิบดีหาร์ดิงเสียใจเมื่อได้รู้ว่าเพื่อนจากโอไฮโอกระทำการทุจริต และเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจภายในวันที่ 2 สิงหาคม 1923

การทุจริตของอัลเบิร์ธ บี.ฟอล, ชาลส์ อาร์.ฟอร์เบส และโทมัส ดับเบลยู. มิลเลอร์ ถูกสอบสวนดำเนินคดี และต้องโทษคุณชั่งในสมัยประธานาธิบดีแคลวิน คูลลิด

ผลงานด้านการต่างประเทศของวอร์เรน จี. หาร์ดิง

งานในด้านการต่างประเทศประธานาธิบดีหาร์ดิง คงยึดมั่นในคำขวัญลดความท้าทายต่างประเทศ เน้นลดการรับผิดชอบของสหรัฐอเมริกาต่อประเทศใด ๆ งานด้านต่างประเทศที่จะดำเนินการต้องเป็นงานที่สหรัฐอเมริกาได้รับผลประโยชน์และป้องกันการเกิดสัมภาระในอนาคต

1. **สหรัฐอเมริกาคงพัฒนาความสัมพันธ์กับละตินอเมริกา** สหรัฐอเมริกาเน้นคงรักษานโยบายแคริบเบียนเดิม (The Caribbean Policy) คือคุ้มครองคลองปานามา ขัดขวางประเทศทางยุโรปไม่ให้ขยายอิทธิพลได้ในแคริบเบียน และปกป้องการลงทุนของนักธุรกิจอเมริกันในละตินอเมริกา โดยยึดมั่นในการทุตเดินตรา (The Dollar Diplomacy) นักธุรกิจอเมริกันนิยมเข้าลงทุนในธุรกิจด้วยเงินของแร่ ปศุสัตว์ และธุรกิจโรงงานในละตินอเมริกา

2. **สหรัฐอเมริกาไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ** การประชุมสันนิบาตชาติครั้งแรกในวันที่ 20 พฤศจิกายน 1920 สหรัฐอเมริกาคงเพิกเฉยไม่เข้าเป็นสมาชิก แต่ตั้นปี 1921 ปรากฏว่ามีผู้เชี่ยวชาญอเมริกันด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านสาธารณสุข ด้านการเงินเป็นที่ปรึกษาของสันนิบาตชาติ และประธานาธิบดีหาร์ดิงได้ส่งผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมพิจารณาประชุมของคณะกรรมการสันนิบาตเพื่อแก้ไขปัญหาแรงงาน ปัญหาโรคระบาดและปัญหาการค้ายาเสพติด ทั้งนี้ ประธานาธิบดี

หารดึงสนับสนุนให้สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมเป็นสมาชิกศาลโลกที่ดำเนินการซื้อขายและพิพาทระหว่างประเทศ เพื่อสหรัฐอเมริกาจะได้รับรู้ปัญหาและการแก้ไข

3. สหรัฐอเมริกาจัดการประชุมลดกองกำลังทางเรือในปี 1921 สืบเนื่องมาจากสิ่งครามโลกครั้งที่ 1 ญี่ปุ่นได้เข้ายึดครองภาคสมุทรด้านตะวันออกและเยอรมัน ยึดครองเมืองท่า瓦拉ดิวอสต็อกและคืนดินแดนเชอร์เบียตะวันออกแทนรัสเซีย สหรัฐอเมริกามองว่าเป็นการละเมิดในนโยบายเปิดประเทศปี 1900 และจะเป็นทางนำให้ญี่ปุ่นอาจพิมการแทรกแซงจีนได้ในอนาคต ขณะเดียวกันทั้งญี่ปุ่นและอังกฤษ (มีเขตยึดครองในคินแคนจีนมาก) ต่างเร่งเสริมสร้างและขยายพากองทัพเรือเพื่อคุ้มครองเขตยึดครองของตนจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น เพื่อรักษาสันติสุขความสงบสุขของโลก และรักษาผลประโยชน์อเมริกาด้านการค้าของสหรัฐอเมริกาในเอเชียแปซิฟิก สหรัฐอเมริกาเชิญ 9 ชาติที่ถือครองกองเรือรบขนาดใหญ่ หรือมีการลงทุนค้าขายในคินแคนจีนเข้าร่วมประชุมที่วอชิงตันในวันที่ 21 พฤศจิกายน 1921

ตัวแทน 9 ชาติที่เข้าร่วมประชุมได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น จีน โปรตุเกส เบลเยียม และเนเธอร์แลนด์ เริ่กการประชุมในวันที่ 21 พฤศจิกายน 1921 ว่า การประชุมลดอาวุธที่วอชิงตันปี 1922 (The Washington Arms Conference or The Washington Disarmament Conference 1921)⁴¹ การประชุมมีขึ้นระหว่างวันที่ 12 พฤศจิกายน 1921 ถึงกุมภาพันธ์ 1922 ที่ประชุมเห็นควรจำกัดจำนวนการถือครองเรือรบและจำกัดขนาดเรือรบ เป็นผลให้เกิดข้อตกลง 3 ฉบับคือหนึ่งสนธิสัญญาห้าอำนาจ (The Five-Power Treaty of 1922) ระหว่างสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และอิตาลี กำหนดการถือครองเรือประจำบ้าน โดยยึดสัดส่วนน้ำหนักเรือประจำบ้านเป็นเกณฑ์ในอัตราส่วน 5:5:3:1.75:1.75 ข้อตกลงนี้มีอายุ 10 ปี (1922-1932) เรือประจำบ้านเป็นเรือขนาดใหญ่มีน้ำหนักหนึ่งหมื่นตันขึ้นไป การลงนามในสนธิสัญญาห้าอำนาจ เพื่อควบคุมและขยายพากองทัพเรือญี่ปุ่นให้เป็นอันดับสองรองจากสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ สองสนธิสัญญาสี่อำนาจ (The Four-Power Treaty of 1922) ระหว่างสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น กำหนดค่าต่างจะเคราะห์ในสิทธิซึ่งกันและกัน และจะใช้การเจรจาเพื่อยุติปัญหาในคินแคนเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก สามสนธิสัญญาเก้าอำนาจ (The Nine-Power Treaty of 1922) ระหว่างสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน โปรตุเกส เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ และอิตาลี กำหนดให้การรับรองในการคงอยู่ของคินแคนจีน และคงยึดมั่นในนโยบายเปิดประเทศเพื่อคงเสริมสร้างการค้าและความสัมพันธ์อันศรัทธาในประเทศทั้งหลายบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน

ประธานาธิบดีชาร์ดิงเสียชีวิตอย่างกะทันหันในวันที่ 2 สิงหาคม 1923 จากการเสียชีวิตอย่างกะทันหันของประธานาธิบดีชาร์ดิงด้วยโรคหัวใจวายในวันที่ 2 สิงหาคม 1923 เป็นผลให้รองประธานาธิบดีแคลвин คูลลิตช์เป็นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกานี้ 30

4. สหรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทศโดย แคลвин คูลลิต 1923-1929

แคลвин เจ. คูลลิต (Calvin John Coolidge 1872-1933) ประธานาธิบดีลำดับที่ 29 จากพระคริสต์พับลิกัน นำการบริหารประเทศช่วงปี 1923-1929 เป็นรองประธานาธิบดีก่อนที่หอกที่เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีเนื่องจากในปี 1923 ประธานาธิบดีวอร์เรน จี. ชาร์ดิง เสียชีวิตกะทันหันด้วยโรคหัวใจวาย ประธานาธิบดีคูลลิต ได้ชาลส์ จี. ดอร์ส (Charles G.Dawes) เป็นรองประธานาธิบดีแนวทางในการบริหารกิจการภายในประเทศของประธานาธิบดีคูลลิตยึดตามแนวทางเดิมของประธานาธิบดีชาร์ดิงคือ เพิ่มบทบาทภายในประเทศ นำบัดทุกน์ บำรุงสุขประชาชน และลดบทบาทสหรัฐอเมริกาในการเข้าแทรกแซงแก้ไขปัญหาต่างประเทศ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของแคลвин คูลลิต

ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารกิจการภายในประเทศของประธานาธิบดีคูลลิตเน้นใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด กฎหมายแก้ไขปัญหาภายในประเทศที่จำเป็นต้องใช้เงินผ่านรัฐสภาอย่างมาก ล้ำจาก ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศที่ปราศคือ

1. ช่วยเหลือทหารผ่านศึก เพื่อพิจารณาเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึกจากสังคมโลกครั้งที่ 1 ในวันที่ 19 พฤษภาคม 1924 รัฐสภาผ่านกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึกปี 1924 (The Soldiers Bonus Bill of 1924)⁴² กำหนดปรับเงินช่วยเหลือแก่ทหารผ่านศึกจากสังคมโลกครั้งที่ 1 ยกต่ำกว่าพันตรี โดยได้รับวันละ \$1.25 สำหรับการปฏิบัติการโพ้นทะเลและได้รับวันละ \$1.00 สำหรับการปฏิบัติการในประเทศ รวมจ่ายเป็นเงินก้อนเต็มจำนวนในรูปเงินประกันชีวิตในอีก 5 ปีข้างหน้า (1944) ทหารผ่านศึกคนใดต้องการได้รับเงินก้อนนี้ต้องมีสิทธิได้รับเงินเพียง 25% ของจำนวนเงินที่ได้รับทั้งหมด สร้างความไม่พอใจแก่ทหารผ่านศึก

2. กำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้าเมริกา ปี 1924 สหรัฐอเมริกาต้องการลดจำนวนผู้อพยพชาวบุโรพตวันอ๊อกและชาวบุโรปทางตอนใต้ที่เดินทางเข้าสหรัฐอเมริกามากหลังปี 1890 เป็นผลให้ในวันที่ 26 พฤษภาคม 1924 รัฐสภาผ่านกฎหมายชาติกำเนิดปี 1924 (The National Origins Quota Act of 1924)⁴³ กำหนดยึดอัตรา 2% ของจำนวนรวมทั้งหมดของคนจากประเทศนั้น ๆ ที่พำนักในสหรัฐอเมริกาในปี 1890 สมมุติมีคนอิตาเลี่ยนในสหรัฐอเมริกาปี 1890

จำนวน 2,000 คน คัวยสัดส่วน 2% ของปี 1890 (2,000 คน) คนอิตาเลี่ยนสามารถอพยพเข้าสหรัฐฯ เมริกาในปี 1924 ได้เพียง 40 คนเท่านั้น คัวยกูหมายชาติกำเนิดปี 1924 สามารถลดจำนวนการอพยพแรงงานยุโรปสู่สหรัฐฯ เมริกาได้เป็นอย่างมาก กูหมายชาติกำเนิดปี 1924 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 1929 ในสมัยประธานาธิบดีชูเวอร์

3. รัฐอเมริกันอินเดียนเป็นประชากรอเมริกัน ในวันที่ 15 มิถุนายน 1924 รัฐสภาพผ่านกฎหมายรับอเมริกันอินเดียนที่เกิดในสหรัฐฯ เมริกาเป็นประชากรอเมริกัน⁴⁴

4. ช่วยเหลือเกษตรกร สาเหตุเพราะเกษตรกรอเมริกันถูกเบ่งคลาดผลิตผลเกษตรกรรมในยุโรปหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 และรัฐสภาพผ่านกฎหมายลดจำนวนคนต่างชาติเข้าอเมริกาปี 1921 และปี 1924 ทำให้การจำหน่ายและบริโภคผลิตผลเกษตรกรรมลดลง ผลิตผลมีจำนวนมากกว่าความต้องการ ราคายอดผลตกต่ำ รัฐสภาพช่วยเหลือเกษตรกรด้วยการผ่านกฎหมายแมคนาเรีย-ชูเจนปี 1924 (The McNary-Haugen Bill of 1924) มุ่งกำหนดราคายอดผลเกษตรกรรมแน่นอน และให้รัฐบาลกลางรับซื้อผลิตผลเกษตรกรรมส่วนเกินจากเกษตรกรและเป็นผู้ขายผลิตผลเกษตรกรรมส่วนเกินแก่ตลาดต่างประเทศ ประธานาธิบดีคุลลิติใช้อำนาจประธานาธิบดีขึ้นบัญญัติฉบับนี้ด้วยเหตุผลว่าจากการกำหนดราคายอดผลเกษตรกรรมแน่นอน โดยมีรัฐบาลกลางรับซื้อจะทำให้เกษตรกรได้จากการผลิตต่อไปโดยไม่คุ้มภาวะเป็นจริงของตลาด ด้วยคำชี้แจงของประธานาธิบดีคุลลิติเป็นที่ยอมรับกูหมายปี 1924 ไม่มีผลในทางปฏิบัติ และในวันที่ 24 สิงหาคม 1924 รัฐสภาพผ่านกฎหมายสินเชื่อเกษตรกรรมปี 1924 (The Agricultural Credit Act of 1924)⁴⁵ เพื่อช่วยเหลือพ่อค้าและสหกรณ์ที่รับซื้อผลิตผลเกษตรกรรมส่วนเกินจากเกษตรกร กำหนดสาระสำคัญให้พ่อค้าและสหกรณ์กู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อกีบรักษายอดผลิตผลเกษตรกรรมในภาวะที่ยังจำหน่ายผลิตผลไม่ได้

5. การเลือกตั้งปี 1924 รีพับลิกันหัวก้าวหน้า (Progressive Republicans) จัดตั้งพรรครักษาหน้า (The Progressive Party) นโยบายของพรรคคืออยู่ในหัวใจของผู้คน ให้ความช่วยเหลือชาวนา ช่วยเหลือลูกจ้างแรงงาน จัดสวัสดิการสังคม และให้รัฐบาลเป็นเจ้าของธุรกิจรถไฟและธุรกิจพลังงานน้ำ โรเบอร์ต เอ็ม. ลาฟอลเลต (Robert M. La Follette) คือตัวแทนพรรครักษาหน้า พรรคร็อกโคโนเมอเรติกส์ จอห์น ดับเบิลยู. เดวิส (John W. Davis) พรรครีพับลิกันส่งแคลวิน คุลลิติ ผลการเลือกตั้งปี 1924 ประธานาธิบดีคุลลิติได้รับคะแนนจากคณะกรรมการผู้เลือกประธานาธิบดี 382 คะแนนเหนือเคิลจากพรรคร็อกโคโนเมอเรติกได้รับคะแนนจากคณะกรรมการผู้เลือกประธานาธิบดี 136 คะแนน และลาฟอลเลตจากพรรครีพับลิกันได้รับคะแนน 120 คน

ก้าวหน้าได้รับคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดีเพียง 13 คะแนน อันหมายถึงประธานาธิบดีคุณลิคนำการบริหารประเทศอีกสี่ปี (1925-1929)

๖. เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานเผยแพร่ปัญหาเศรษฐกิจ ห้าปีแรกของทศวรรษ 1920 เศรษฐกิจอเมริกาเพื่องฟูสมกับการเรียกว่ายุคทองที่ 20 (The Golden Twenties) นับจากปี 1926 เป็นต้นไปเศรษฐกิจเริ่มเสื่อมลงเนื่องจากผลกระทบจากการโลกรั้งที่ 1 และการปิดกั้นการค้าด้วยกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานเป็นกลุ่มคนอเมริกันที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก

ปัญหาที่เกษตรกรอเมริกันต้องเผชิญคือ หลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 เกษตรกรอเมริกันต้องสูญเสียตลาดผลิตผลเกษตรกรรมทางบุโรมเพราเกษตรกรญี่ปุ่นกลับเข้าทำการผลิตส่งผลิตผลเกษตรกรรมสู่ตลาดญี่ปุ่น ผลิตผลเกษตรกรรมส่วนใหญ่บริโภคกันในสหรัฐอเมริกา รัฐบาลอเมริกาในปี 1921 และ 1924 ออกกฎหมายจำกัดจำนวนคนต่างชาติอพยพเข้าอเมริกา ทำให้ปริมาณการบริโภคผลผลิตเกษตรกรรมไม่เพิ่ม การใช้เครื่องยนต์เครื่องจักรในการเกษตรกรรมช่วงปี 1919-1929 ทำให้ผลิตผลเพิ่มขึ้น 20% จากการหาตลาดไม่ได้ การบริโภคคงตัว ผลิตผลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เกินความต้องการทำให้ผลิตผลเหลือ ราคานอกตัว และรายได้เกษตรกรลดลง ขณะที่ราคาผลิตผลตกต่ำแต่ราคาสินค้าสำเร็จรูปที่เกษตรกรต้องการจำเป็นต้องใช้มีราคาสูง เกษตรกรต้องใช้เงินจำนวนมากหาซื้อมา เป็นผลให้เกษตรกรไม่อาจหลีกหนีภาระหนี้สินและบางครั้งต้องสูญเสียที่ดิน

ปัญหาที่ลูกจ้างแรงงานต้องเผชิญคือ ในช่วงทศวรรษ 1920 เจ้าของธุรกิจโรงงานและโรงสีนำเครื่องยนต์เครื่องจักรมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต เป็นผลให้คนงานตกงานจำนวนมาก รวมไปถึงแรงงานผู้มีมือเช่นช่างตอกเกีกม้า และช่างทำอาบน้ำไม่เป็นที่ต้องการในทศวรรษ 1920 ช่างฝีมือเหล่านี้ไม่มีงานทำ อายุมากแล้ว และไม่อาจนำตนเองเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้ ลูกจ้างแรงงานที่มีงานทำต้องทนสภาพค่าจ้างแรงงานไม่ได้สัดส่วนกับอัตราค่าครองชีพ ช้าโงนทำงานยาวนาน สวัสดิการไม่มี สภาพงานเลวร้าย รัฐบาลถูก控告ไม่ให้การคุ้มครองลูกจ้างแรงงานทั้งไม่รับฟังปัญหา การรวมตัวของลูกจ้างแรงงานเพื่อการเรียกร้องต่อรองนายจ้างเป็นไปได้ยาก การตกงานนำไปสู่การมีหนี้สินและยากจน

ผลงานด้านการต่างประเทศของแคลวิน คุณลิค

งานด้านการต่างประเทศของประธานาธิบดีคุณลิค ยึดมั่นในคำวัญที่ว่าลดบทบาทต่างประเทศเน้นลดบทบาทของสหรัฐอเมริกาจากการรับผิดชอบในปัญหาของมวลประเทศทั้งหลาย

งานต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกาจะทำต้องเป็นงานที่ได้รับประโยชน์และป้องกันการเกิดสงครามในอนาคต

1. สหรัฐอเมริกายืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากกลุ่มประเทศทางยุโรป สืบเนื่องมาจากช่วงปี 1865-1914 สหรัฐอเมริกามีสภาพเป็นลูกหนี้และกู้มประเทศทางยุโรปมีสภาพเป็นเจ้าหนี้ เพราะสหรัฐอเมริกากู้ยืมเงินมาเพื่อการพื้นฟูเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลังสงครามกลางเมือง เมื่อสหรัฐอเมริกาได้รับชัยชนะในปี 1914 สหรัฐอเมริกาวางตนเป็นกลางและทำการค้ากับกลุ่มประเทศทางยุโรป ช่วงปี 1914-1917 กลุ่มประเทศทางยุโรปซื้อยุทธปัจจัยด้วยเงินสดและขอรื้อยืมเงินจากสหรัฐอเมริกา ในปี 1918 สหรัฐอเมริกามีสภาพเป็นเจ้าหนี้และกู้มประเทศทางยุโรปมีสภาพเป็นลูกหนี้โดยเป็นหนี้สหรัฐอเมริกาถึง \$10,000 ล้าน⁴⁶ หลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 รัฐสภาร่างกฎหมายออกกฎหมายคัดกันการค้าด้วยกำแพงภาษีนำเข้าสูงทั้งผลิตผลเกษตรกรรมและสินค้าสำเร็จรูปด้วยกฎหมายปี 1921 และกฎหมายปี 1922 ทำให้สินค้ายุโรปทั้งผลิตผลเกษตรกรรมและสินค้าสำเร็จรูปนำเข้าสหรัฐอเมริกาน้อยมาก กลุ่มประเทศทางยุโรปไม่มีเงินจ่ายหนี้สินแก่สหรัฐอเมริกาได้ กู้มประเทศทางยุโรปจะมีเงินจ่ายหนี้สินแก่สหรัฐอเมริกาได้ต่อเมื่อสหรัฐอเมริกาลดอัตราภาษีนำเข้าทั้งผลิตผลเกษตรกรรม และสินค้าสำเร็จรูปและเยอมนีจ่ายค่าปฏิกรรมสหรัฐอเมริการ่วม \$33000 ล้านแก่กลุ่มประเทศทางยุโรป ในทางปฏิบัติสหรัฐอเมริกาคงยืนยันบังคับใช้กฎหมายคัดกันการค้าปี 1921 และปี 1922 รวมทั้งเยอร์มนีก็ไม่อาจจ่ายค่าปฏิกรรมสหรัฐอเมริกาได้ แต่สหรัฐอเมริกาคงยืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากกลุ่มประเทศทางยุโรป เพราะสหรัฐอเมริการู้ว่ากลุ่มประเทศทางยุโรปไม่ยำเกรงจริง มีเงินซื้ออาวุธสะสมไว⁴⁷

2. สหรัฐอเมริกาคงพัฒนาความสัมพันธ์กับละตินอเมริกา การดำเนินนโยบายต่างประเทศกับละตินอเมริกาของประธานาริบบีดีคูลลิติกองสืบบทอดตามประธานาริบบีดี沙ร์ดิงคือมุ่งรักษานโยบายเคริบเบียน (The Caribbean Policy) และขึ้นนำในการทูตเงินตรา (The Dollar Diplomacy)

3. สหรัฐอเมริกาไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ สหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาริบบีดีคูลลิติกองยืนยันไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติด้วยเหตุผลที่วุฒิสภาพศรัทธาให้ไว้ในสมัยประธานาริบบีดีวิลสัน และมีผลในทางปฏิบัติสืบจากประธานาริบบีดีวิลสัน ถึงประธานาริบบีดี沙ร์ดิง และประธานาริบบีดีคูลลิติก

4. สหรัฐอเมริการ่วมลงนามประณามสงครามปี 1928 จากความร่วมมือกันระหว่างรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา แฟรงค์ บี. เคลลอกก์ (Frank B. Kellogg) และรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศฝรั่งเศส อิสตีดี บรียอง (Aristide Briand) รวมกันร่างข้อตกลงแคลต

ล็อกก์-บริยอง ปี 1928 (The Kellogg-Briand Pact of 1928)⁴⁸ กำหนดประเพณการใช้สังหารไม่เป็นเครื่องมือในการตัดสินกรณีพิพาทระหว่างประเทศ ผลคือ 63 ชาติร่วมลงนามเห็นชอบ (รวมทั้งญี่ปุ่นด้วย) ในวันที่ 13 เมษายน 1928 ข้อตกลงแคลล็อกก์-บริยอง 1928 เรียกอีกชื่อว่า ข้อตกลงแห่งปารีส (The Pact of Paris)

5. เสริมสร้างความสัมพันธ์กับเม็กซิโกในปี 1927 สืบเนื่องมาจากปี 1916 เม็กซิโกอยู่ภายใต้การปกครองของประธานาธิบดีเวนุสติโอนี คาร์ราซ่า (Venustiano Carranza) ไม่พอใจท่าทีสหราชอาณาจักรเมริกาอย่างไร้การนำของประธานาธิบดีวิลสันสั่งเคลื่อนทหารเข้าเม็กซิโกบุกจับฟรานซิสโก แพนโซ วิลล่า (Francisco Pancho Villa) และมีคุณอเมริกันจำนวนมากเข้าลงทุนเป็นจำนวนมากในธุรกิจน้ำมัน เนื้องเรื่องและปัญหาสัตว์ เพื่อแสดงความไม่พอใจและกำจัดนักธุรกิจเมริกันออกจากเม็กซิโก รัฐบาลของคาร์ราซ่าได้ผ่านรัฐธรรมนูญเม็กซิโกปี 1917⁴⁹ ในมาตรา 3 กำหนดห้ามนาดหลวงต่างชาติเข้าอาศัยและเผยแพร่ศาสนาในเม็กซิโก มาตรา 27 กำหนดห้ามคนต่างด้าวเป็นเจ้าของทรัพย์สินและธุรกิจในเม็กซิโกมาตรา 130 กำหนดโบสถ์คาทอลิก เข้าสู่เกี่ยวกับการศึกษาได้เฉพาะในระดับประถมศึกษาเท่านั้น ด้วยรัฐธรรมนูญเม็กซิโกปี 1917 สร้างความไม่พอใจแก่นักธุรกิจเมริกันและคนอเมริกันผู้เชื้อสายในคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก ความตึงเครียดทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสหราชอาณาจักรเมริกาและเม็กซิโก ในเดือนกันยายน 1927 ประธานาธิบดีคุลลิตต์ตั้งคีไวท์ ดับเบลยู. มอร์โร (Dwight W. Morrow) เป็นทูตอเมริกาประจำเม็กซิโก เจรจาปรับความเข้าใจกับรัฐบาลเม็กซิโก ด้วยความสามารถทางการทูตของมอร์โร ในเดือนธันวาคม 1927 รัฐสภาเม็กซิโกมีมติให้สัมปทานไม่มีกำหนดเวลาแก่นักลงทุนต่างชาติที่เข้าทำธุรกิจในดินแดนเม็กซิโกก่อนปี 1917 สร้างความพอใจอย่างมากแก่นักลงทุนอเมริกัน

การเลือกตั้งปี 1928

เพราะประธานาธิบดีคุลลิตต์ประกาศไม่ลงสมัครการเลือกตั้งในปี 1928 เป็นผลให้พรรครีพับลิกันส่งเซอร์เบิร์ท จี. ჟูเวอร์ (Herbert C. Hoover) ჟูเวอร์ประกาศยืนยันคำวัญเดิมของรีพับลิกัน “นำอเมริกาลับสู่สุภาพเดิม” เป็นผลให้เซอร์เบิร์ท จี. ჟูเวอร์ ชนะการเลือกตั้งในปี 1928 ด้วยคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 444 คะแนน เหนืออัลเฟรด อี. สมิธ (Alfred E. Smith) จากพรรครีพับลิกัน เนื่องจากคะแนนของอัลเฟรด อี. สมิธ 87 คะแนน

5. สาธารณรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทกโอดเยอร์เบิร์ท ชี. ฮูเวอร์ 1929-1933

เบิร์ท ชี. ฮูเวอร์ (Herbert Clark Hoover 1874-1964) ประธานาธิบดีลำดับที่ 31 จากพระคริพับลิกัน นำการบริหารประเทศช่วงปี 1927-1933 โดยมีชาลส์ เคอร์ติส (Charles Curtis) เป็นรองประธานาธิบดี แม่เดือนภายในหลังเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี สาธารณรัฐอเมริกาต้องเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนอเมริกันคาดหวังว่าประธานาธิบดีฮูเวอร์จะนำสาธารณรัฐอเมริกาพ้นจากภาวะวิกฤตได้ ฮูเวอร์เป็นประธานาธิบดีที่ใช้อำนาจรัฐบาลกลางเต็มที่ต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

สภาพสาธารณรัฐอเมริกาเมื่อเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929

เกษตรกรรมอเมริกันเป็นคนกลุ่มแรกที่เผชิญปัญหาภาวะเศรษฐกิจหันนี้เป็นเพาะปลังสื้น สองครามโดยครั้งที่ 1 เกษตรกรรมอเมริกันสูญเสียตลาดทางยุโรป รัฐบาลอเมริกันเองแทรกแซงการค้าโลกด้วยการเรียกเก็บภาษีนำเข้าอัตราสูงในสินค้าสำคัญรูปและผลิตผลเกษตรกรรมด้วยกฎหมายภาษีนำเข้าปี 1921 และปี 1922 ทำให้ก่อ起ประเทกทางยุโรปเพิ่มการต่อต้านการซื้อสินค้าอเมริกันนอกจากนี้รัฐบาลอเมริกันยังได้ออกกฎหมายจำกัดจำนวนผู้อพยพต่างชาติเข้าอเมริกาปี 1921 และปี 1924 ทำให้ปริมาณการบริโภคผลิตผลเกษตรกรรมภายในประเทศไม่เพิ่มขึ้น แต่ขณะเดียวกันหากการนำเทคโนโลยีเครื่องยนต์เครื่องจักรมาใช้ในธุรกิจเกษตรกรรมนับวันจะทำให้ผลิตผลเกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้ผลิตผลเกษตรกรรมมีปริมาณมากกว่าความต้องการในการบริโภค ส่งผลให้มีการเหลือของผลิตผลและผลิตผลราคากดต่ำ แต่สินค้าจำเป็นที่เกษตรต้องบริโภคคงมีราคาสูง เกษตรกรรมอเมริกันต้องเผชิญปัญหาเศรษฐกิจเป็นพวกร่าง ติดตามมาด้วยภาระหนี้สิน ต้องเสียที่ดินและไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างจริงจังจากรัฐบาล

ธุรกิจอุตสาหกรรมและตลาดหุ้นเป็นกลุ่มที่สองที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะผลิตมากเกินไปและเสื่อมลงอย่างมากเกินไป ทำให้ตลาดหุ้นที่นิวยอร์กล้มเริ่มในวันที่ 24 ตุลาคม 1929 ราคาหุ้นดิ่งลงเรื่อยมา การซื้อขายหุ้นครั้งใหญ่อีกครั้งนี้ในวันที่ 29 ตุลาคม 1929 (Black Tuesday) นูลค่าการซื้อขายหุ้นกว่า \$16 ล้าน กลางเดือนพฤษจิกายน 1929 จากการซื้อขายหุ้นนักเล่นหุ้นรวมสูญเสียเงิน \$30,000 ล้าน ถือเป็นการเริ่มต้นภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929 มีผลทอดยาวต่อมาอีก 10 ปี (1939)

ธนาคารและธุรกิจเป็นกลุ่มที่สามที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะธุรกิจอุตสาหกรรมมีขาดจำหน่ายลดลง ต้องลดปริมาณการผลิตและลดการจ้างงานหรือปิดกิจการ ทำให้ลูกจ้างแรงงานถูกปลดออกจากงานต้องอยู่ในภาวะการว่างงาน เมินมองที่เคยเก็บสะสมไว้ในธนาคารถูกถอน

ออกแบบเพื่อการยังชีพ การฝ่าเงินออมในธนาคารลดลง การถอนเงินออมจากธนาคารนับวันเพิ่มขึ้น เป็นลำดับ ธนาคารต่างหากันปิดเพื่อเตรียมรับสถานการณ์และหาแนวทางแก้ไข

คนต่างด้าวเป็นกลุ่มที่สืบที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะธุรกิจมีรายจ่ายมากกว่ารายรับ จำเป็นต้องปิดกิจการลง ลูกจ้างแรงงานซึ่งเป็นแรงงานหลักในธุรกิจอุตสาหกรรมต้องว่างงาน เงินออมที่ฝากไว้ในธนาคารถูกถอนออกมาเพื่อการยังชีพ เมื่อเงินออมหมดต้องมีสภาพขาดปัจจัยสี่ คือขาดอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยาธุรกิจ

ผู้มีฐานะดีเป็นกลุ่มที่ห้ามที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะเห็นการล้มสลายของตลาดหุ้น เห็นธนาคารหลายแห่งปิดกิจการ ผู้มีฐานะดีจำนวนมากรีบถอนเงินสดจากธนาคารนำมายืน ไว้ที่บ้าน และหยุดการลงทุนทั้งในตลาดหุ้นและการทำธุรกิจ

คนอเมริกันเป็นกลุ่มที่หักที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ จากการล้มสลายของเศรษฐกิจ เกษตรกรไร้ที่นา ลูกจ้างแรงงานไม่มีงานทำ ล้วนแล้วแต่ขาดปัจจัยสี่คือขาดอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยาธุรกิจต่างเรื่อร้อนไปทั่วสหรัฐอเมริกาเพื่อหางานและอาหารประทังชีวิต

สาเหตุแห่งการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929

สาเหตุแห่งการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929 สรุปได้ดังนี้ 5 สาเหตุ คือ

1. ความเสียหายอันเนื่องมาจากสงครามโลกครั้งที่ 1 สงครามโลกครั้งที่ 1 สร้างความเสียหายแก่ชีวิต ทรัพย์สิน สังคม การเมืองและเศรษฐกิจ ซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนานเพื่อกอบกู้ให้กลับคืนสู่สภาพดังเดิม เช่น ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1

2. ความชั่งจันและคลาดเคลื่อนทางการค้าในช่วงระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ในระหว่างสงครามกลุ่มประเทศทางยูโรเปี้ยร่วมสงคราม (1914-1918) การค้าชั่ง สนับสนุน สงครามกลุ่มประเทศทางยูโรปต้องใช้เวลาเพื่อการผลิตและการค้าทำให้ความต่อเนื่องทางการผลิตและการค้าไม่ทันก้าว เมื่อเพื่อการผลิตและการค้าได้แล้วการจะค้าขายกับสหรัฐอเมริกาเป็นไปได้ยาก เพราะสหรัฐอเมริกาแทรกแซงการค้าโดยด้วยกำแพงภาษีเข้าสูง

3. สหรัฐอเมริกาแทรกแซงการค้าโดยกฎหมายเก็บภาษีนำเข้าสูงในสินค้าเกษตรกรรม และสินค้าอุตสาหกรรม สหรัฐอเมริกามีประชากรมากประเทศผู้ผลิตทั้งหลายต้องการใช้สหรัฐอเมริกาเป็นตลาดรายสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม แต่สหรัฐอเมริกาในทศวรรษ 1920 ยึดนโยบายนำเมริกากลับสู่สภาพปกติ ควบคุมต่างประเทศ เพิ่มนบทบาทภายในประเทศ รัฐบาลลงรัฐบัญญัติ นำเข้าสู่ธุรกิจเกษตรกรรมและธุรกิจอุตสาหกรรมอเมริกาเป็นหลัก เป็นผลปิดกั้นสินค้าเกษตรกรรม และสินค้าอุตสาหกรรมต่างประเทศด้วยกำแพงภาษีนำเข้าสูง ปี 1921 และ 1922

4. เป็นไปตามวัญจกร (เศรษฐกิจ) ในช่วงเพื่องฟูมีการผลิตมาก มีการบริโภคมาก ได้สัดส่วนกัน แต่เมื่อเศรษฐกิจเริ่มติดดอยคงการผลิตมาก แต่การบริโภคน้อย ปัญหาเศรษฐกิจ เกิดขึ้น ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจต้องลดปริมาณการผลิตลงให้ได้สัดส่วนกับการบริโภค การเพื่องฟูและการลดดอยเป็นวงเศรษฐกิจ

5. เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานไม่ได้รับความเป็นธรรมในการเหลือรายได้ กล่าวคือ ถ้า ราคาผลิตผลสูง เกษตรกรมีรายได้ดี เกษตรกรอยู่ได้และถ้าลูกจ้างแรงงานได้รับเงินค่าจ้างสูงได้สัด ส่วนกับการครองชีพลูกจ้างแรงงานอยู่ได้ คนอเมริกันสองกลุ่มใหญ่นี้จะมีกำลังในการซื้ออันจะเป็น ผลให้ธุรกิจเกษตรกรรมและธุรกิจอุตสาหกรรม ยืนหยัดอยู่ได้ไม่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของเออร์เบิร์ท ซี. ฮูเวอร์

เมื่อเข้าบริหารประเทศในวันที่ 4 มีนาคม 1929 ประธานาธิบดีฮูเวอร์ได้เห็นว่าคุณงาน จำนวนมากคงงาน เกษตรกรรมจำนวนมากไม่มีที่ดินทำเกษตรกรรม เพราะมีหนี้สินนายทุนยืดที่ดิน ไป คนอเมริกันไม่มีงาน ไม่มีเงินซื้อหาปัจจัยสี่ คนอเมริกันเรียกร้องให้รัฐบาลถกกลางช่วยเหลือ บรรเทาทุกข์เบื้องต้นโดยตรง แต่ประธานาธิบดีฮูเวอร์ให้เหตุผลว่าการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นโดยตรง (หาปัจจัยสี่แก่ประชาชน) เป็นงานของรัฐบาลรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น หากรัฐบาลถกกลางดำเนินการ บรรเทาทุกข์เบื้องต้นโดยตรงแก่ประชาชนจะเป็นการคุกคุกประชาชนและรัฐบาลรัฐ ในทางปฏิบัติ ประธานาธิบดีฮูเวอร์เริ่มด้วยการเชิญนักธุรกิจผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้นำแรงงานมา ร่วมปรึกษาหารือและวางแผนแก้ไข ผลจากการประชุมนักธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาห กรรมให้สัญญาว่าจะคงอัตราค่าจ้างแรงงานเดิม และผู้นำแรงงานให้สัญญาว่าจะไม่นัดหยุดงาน แต่ นับวันสภาพเศรษฐกิจเลวร้ายเป็นลำดับ ในปี 1932 คนอเมริกันกว่าหนึ่งล้านคนว่างงาน โรงงานปิด กิจการ ธนาคารปิดกิจการ ประชาชนจำนวนมากไร้ที่อยู่อาศัยเพราะตกงาน ไม่มีเงินผ่อนค่างวด บ้าน ต้องสร้างที่พักโกiro ไก่โสยู่รวมกันเป็นชุมชนใหญ่ริจกันในนามฮูเวอร์วิล (Hoovervilles) ประธานาธิบดีฮูเวอร์พยายามดำเนินการเพื่อช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยากอันเนื่องมาจากการเศรษฐกิจตกต่ำดังต่อไปนี้

1. ช่วยเกษตรกร เกษตรกรเป็นคนอเมริกันกลุ่มแรกที่รัฐบาลถกกลางให้ความช่วยเหลือ มุ่งเพื่อกระตุ้นราคากลางให้สูงขึ้น โดยในวันที่ 15 มิถุนายน 1929 รัฐสภาพานกฎหมายการ จำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมปี 1929 (The Agricultural Marketing Act of 1929)⁵⁰ กำหนดจัดตั้ง สภาเกษตรกรรมแห่งชาติ (The Federal Farm Board) ทำหน้าที่จัดสรรเงิน \$423 ล้านแก่สหกรณ์ ในคลังทางตะวันตกและทางตอนใต้ สหกรณ์นำเงินส่วนแบ่งที่ได้รับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรนำ

เก็บไว้ในถุงชาง จากการเงินจำกัดเป็นผลให้การดำเนินงานมีในช่วงสั้น เพราะเงินหมด และช่วยเกษตรกรได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น

2. **ช่วยธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อสักดิ้นการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปต่างประเทศในสหรัฐอเมริกา โดยการเห็นชอบของประธานาธิบดีสูเวอร์ในวันที่ 17 มิถุนายน 1930 รัฐสภาผ่านกฎหมายภาษีนำเข้าฮอลล์-สมูทปี 1930 (The Hawley-Smoot Tariff Act of 1930)⁵¹ กำหนดเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปในอัตรา 60% ของราคาสินค้า นับเป็นการเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าสูงสุดในประวัติศาสตร์อเมริกาในสินค้าเกือบ 900 รายการ นักเศรษฐศาสตร์อเมริกันทั่วทั้งติงว่าการกำหนดภาษีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปในอัตราสูงจะทำให้ราคาสินค้านำเข้าสูงขึ้น ผู้บริโภคอเมริกันต้องบริโภคสินค้านำเข้าในราคางานมาก กฏหมายภาษีนำเข้าปี 1930 แทรกแซงการค้าโลก และสหรัฐอเมริกาจะได้รับผลกระทบโดยชั่นเดียวกันนี้จากประเทศคู่แข่งสหรัฐอเมริกา การคาดเดาของนักเศรษฐศาสตร์อเมริกันเป็นจริง เพราะในปี 1932 มี 25 ประเทศสักดิ้นการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปอเมริกาด้วย กำแพงภาษีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปที่สูงเช่นกัน**

3. **จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจ ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ** ประธานาธิบดีสูเวอร์หวังว่า การอัดฉีดเงินนำเข้าสู่ธุรกิจหลักจะทำให้ธุรกิจดำเนินการต่อไปได้อันจะเป็นการหยุดชั่วคราวร้ายของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เป็นผลให้รัฐสภาในวันที่ 22 มกราคม 1932 ผ่านกฎหมายจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจปี 1932 (The Reconstruction Finance Corporation RFC)⁵² กำหนดให้กองทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจจัดสรรเงินจำนวน \$500 ล้านให้ธุรกิจรถไฟ ธุรกิจการธนาคาร ธุรกิจประกัน องค์กรเกษตรกรรม ธุรกิจที่ดินและธุรกิจอื่น ๆ ภูมิเมือง เพื่อให้ธุรกิจคงดำเนินต่อไปและคงการจ้างงาน

4. **ช่วยเรื่องที่อยู่อาศัยและสร้างงาน เพื่อลดปัญหาการถูกยึดบ้านและกระตุ้นการสร้างงานก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยการเห็นชอบของประธานาธิบดีสูเวอร์และสมาชิกรัฐสภา เป็นผลให้รัฐสภาในวันที่ 22 กรกฎาคม 1932 ผ่านกฎหมายภูมิเมืองธนาคารเพื่อที่อยู่อาศัยปี 1932 (The Federal Home Loan Bank Act of 1932)⁵³ กำหนดจัดตั้งธนาคารภูมิเมืองเพื่อที่อยู่อาศัย 12 แห่ง (The Federal Home Loan Bank) บริการให้การภูมิเมืองแก่คนอเมริกันเพื่อคงความเป็นเจ้าของบ้าน และคงธุรกิจก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อการสร้างงานและจ้างงาน**

5. **สร้างงาน⁵⁴** ในวันที่ 2 ธันวาคม 1930 ประธานาธิบดีสูเวอร์ร้องขอต่อรัฐสภาพเพื่อการอนุมัติเงิน \$100-\$150 ล้าน เพื่อการสร้างงานแก่คนอเมริกันที่ว่างงานซึ่งมีถึง 4,500,000 คน รัฐสภาให้การอนุมัติเงิน แผนสร้างงานเน้นแก่ชายจกรรัฐ เน้นงานก่อสร้าง ได้แก่ งานสร้างถนน สร้าง

อาคารสถานที่ราชการ สร้างขึ้น เช่น เขื่อนโบลเดอร์หรือเขื่อนหูเวอร์ (Boulder Dam or Hoover Dam) บนแม่น้ำโคโลราโด สร้างอาคารที่พักอาศัย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำและป่าสงวน

6. สร้างความมั่นคงด้านการเงิน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านการเงินและตอบโต้การกักคุนทองคำ ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 1932 รัฐสภาผ่านกฎหมายการธนาคารคลาส-สตีเกล ปี 1932 (The Glass-Steagall Banking Act of 1932)⁵⁵ กำหนดคปล่องทองคำ \$700 ล้านสู่ธุรกิจอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้า ทั้งนี้เพื่อระงับความเป็นโลหะนิค่าหุนหลังการเงินของสหรัฐอเมริกา

7. ผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 20 ในปี 1932 ในวันที่ 3 มีนาคม 1932 รัฐสภาผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 20 (The Twentieth Amendment)⁵⁶ กำหนดการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีให้เริ่มในวันที่ 20 มกราคม (เดิม 4 มีนาคม) ของทุกสี่ปีและหากประธานาธิบดีเสียชีวิตก่อนวันทำพิธีสาบานตนให้รองประธานาธิบดีสืบทอดตำแหน่งประธานาธิบดี

8. ทหารผ่านศึกเดินบวนประท้วงในปี 1932 สืบเนื่องมาจากเมื่อปี 1924 ในสมัยประธานาธิบดีคูลลิติค รัฐสภาได้ผ่านกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึกปี 1924 กำหนดปรับเพิ่มเงินช่วยเหลือแก่ทหารผ่านศึกจากส่วนรายได้ แต่มีเงื่อนไขว่าจะได้รับเงินเต็มจำนวนในปี 1944 หากต้องการรับเงินก่อนปี 1944 จะได้รับเพียง 25% ของจำนวนเงินที่ได้รับทั้งหมด ในเดือนมิถุนายน 1932 ทหารผ่านศึกจำนวน 22,000 คน ส่วนใหญ่ติดงานต้องการเงินก้อนทั้งหมดที่จะได้รับเพื่อสร้างฐานะและยังชีพ ร่วมกับเดินบวนที่กรุงวอชิงตัน ด.ซ. เพื่อกัดคืนให้ผู้สภาร่างกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึก เรียกการเดินบวนครั้งนี้ว่า The Bonus Army 1932⁵⁷ ประธานาธิบดีหูเวอร์ สั่งให้นายพลดักลาส แมคอาเธอร์ (General Douglas Mac Arthur) คุณกองกำลังทหารขึ้นไปทหารผ่านศึก 22,000 คนออกจากกรุงวอชิงตันด.ซ. วุฒิสภาไม่ผ่านกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึก และประธานาธิบดีหูเวอร์ขับยังกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึก เพราะไม่เชื่อว่าการเดินบวนในเดือนมิถุนายน 1932 เพียงเพื่อเงินอย่างเดียวเท่านั้น

ผลงานด้านการต่างประเทศของแฮร์รี ดี. หูเวอร์

งานด้านการต่างประเทศของประธานาธิบดีหูเวอร์คงเป็นมั่นตามหลักการเดินของพระคริพพันลิกันคือตอบแทนท่าทางต่างประเทศ เช่นประธานาธิบดีหูเวอร์เรน จี. ॲร์ลิง และประธานาธิบดีแคลวิน คูลลิติค เคยปฏิบัติมากล่าวถึงคุณด้านการต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกาจะทำต้องเป็นงานที่สหรัฐอเมริกาได้รับผลประโยชน์ และป้องกันการเกิดสงครามในอนาคต

1. สารัชอเมริกาไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ สารัชอเมริกาสมัยประธานาธิบดี ซูเวอร์คิงยืนไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติตัวยเหตุผล ปี 1919 แต่คงมีตัวแทนสารัชอเมริกาเข้าร่วมพิจารณาประชุมครั้งสำคัญ ๆ เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของสันนิบาตชาติ

2. สารัชอเมริกาคงพัฒนาความสัมพันธ์กับละตินอเมริกา นโยบายต่างประเทศของสารัชอเมริกากับละตินอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีซูเวอร์คิงมั่นในการมุ่งรักษานโยบายเครือข่าย (The Caribbean policy) และการทูตเงินตรา (The Dollar Diplomacy) นอกจากนี้ประธานาธิบดีซูเวอร์เองได้เดินทางเยี่ยมเยียนอเมริกาให้เพื่อกระชับความสัมพันธ์ช่วงต้นปี 1929 และเพื่อหยุดการแทรกแซงด้วยกองกำลังทหารในกิจกรรมภายในกลุ่มประเทศละตินอเมริกาในปี 1929 ประธานาธิบดีซูเวอร์สั่งถอนกองกำลังทัพเรือที่เข้าประจำการรักษาสันติภาพในนิカラากัวตั้งแต่ปี 1912 กลับสารัชอเมริกา และในปี 1934 ประธานาธิบดีซูเวอร์สั่งถอนกองกำลังทัพเรือที่เข้าประจำการปราบปรามการปฏิวัติในไฮตั้งแต่ปี 1915 กลับสารัชอเมริกา

3. สารัชอเมริกาคงยืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากกลุ่มประเทศทางยุโรป สารัชอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีคุลลิติ เริ่มยืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปเพื่อสารัชอเมริการู้ว่าลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปไม่ยากจนจริง มีเงินซื้ออาวุธสะ神圣ไว้ ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปอ้างว่าจะมีเงินจ่ายหนี้สินแก่สารัชอเมริกาได้ต่อเมื่อสารัชอเมริกาเลิกแทรกแซงการค้าโลกด้วยการเรียกเก็บภาษีนำเข้าสูงและเรหอรมนีชดใช้ค่าปฏิกรณ์สงเคราะห์ ในทางปฏิบัติเรหอรมนีไม่มีเงินจ่ายค่าปฏิกรณ์สงเคราะห์ ในสมัยประธานาธิบดีซูเวอร์ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปแจ้งแก่สารัชอเมริกาว่าไม่อาจจ่ายหนี้สินซึ่งก่อขึ้นในสงเคราะห์โลกครั้งที่ 1 เพื่อปราบฝ่ายมหาอำนาจกลาง และเห็นควรให้สารัชอเมริกายกเลิกหนี้สินทั้งหมดจากสงเคราะห์โลกครั้งที่ 1 แก่ประเทศลูกหนี้ รัฐบาลสารัชอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีซูเวอร์คงยืนยันกับหนี้สิน⁵⁸ ด้วยเหตุผลในประเด็นที่ว่า การจ่ายหนี้สินที่ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปต้องจ่ายแก่สารัชอเมริกากับการจ่ายค่าปฏิกรณ์สงเคราะห์ที่ยอดรวมนี้ต้องจ่ายแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรเป็นคนละเรื่องกัน หนี้สินในสามของหนี้สินเป็นหนี้สินที่ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปปีกู้ยืมจากสารัชอเมริกาในช่วงการพักรบชั่วคราวในสงเคราะห์โลกครั้งที่ 1 และกลุ่มประเทศทางยุโรปที่เป็นลูกหนี้สารัชอเมริกาไม่จงจริงเพราะมีเงินซื้ออาวุธสะ神圣ไว้ ในปี 1931 เพราะได้รับผลกระทบอย่างมากจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929 เป็นเหตุให้ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปยืนกรานปฏิเสธการจ่ายหนี้สินแก่สารัชอเมริกา ประธานาธิบดีซูเวอร์ต้องประกาศพักการชำระหนี้สิน (moratorium) พินແلنด์เป็นประเทศเดียวที่จ่ายหนี้สินหมดในปี 1931 ในทางปฏิบัติสารัชอเมริกามิ่งสามารถเรียกเก็บหนี้สินจากลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปได้ ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปนับวันเพิ่ม

ความชุ่นเคืองใจสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันกกลุ่มประเทศทางยุโรปผู้ชนะสงครามกีพยาภานเรียกเก็บค่าปฏิกรรมสงครามจากเยอรมันแล้วย่อรวมน้ำก็ไม่มีเงินจ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ชาวเยอรมันเองเข้มข้นมากจากความพ่ายแพ้สงคราม ต้องสูญเสียทุกอย่างรวมถึงต้องจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามจำนวนมหาศาลแก่กลุ่มประเทศทางยุโรปผู้ชนะสงคราม ส่งผลให้ชาวเยอรมันให้การยอมรับในอดอ沱 希特เลอร์ (Adolf Hitler) และลัทธินาซี (Nazism) และพรรคนาซี (The Nazi Party) ซึ่งก้าวขึ้นมาอำนาจในวันที่ 30 มกราคม 1933 พรรคนาซีประกาศสัญญาจะแก้ไขปัญหาที่เยอรมันเผชิญให้หมดสิ้นไป

4. สหรัฐอเมริกานำการประชุมควบคุมกองกำลังทางเรือในปี 1930 การประชุมควบคุมกองกำลังทางเรือเมื่อปีที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษระหว่างวันที่ 21 มกราคม-22 เมษายน 1930 (The London Naval Conference 1930) ชาติที่เข้าร่วมประชุมคือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และอิตาลี นัดประการที่หนึ่งทั้งห้าชาติยืนยันข้อตกลงสนธิสัญญาห้ามนำจปี 1922 ที่กรุงวอชิงตัน นัดประการที่สอง สหรัฐอเมริกา อังกฤษและญี่ปุ่นร่วมตกลงการถือครองเรือลาดตระเวน โดยยึดสัดส่วนน้ำหนักเรือลาดตระเวนเป็นเกณฑ์ในอัตราส่วน 10 : 10 : 6 ฝรั่งเศสและอิตาลีไม่ได้ร่วมลงนาม เพราะฝรั่งเศสต้องการมีกองกำลังเรือลาดตระเวนเหนือกว่าอิตาลีเพื่อเตรียมไว้ป้องอาณาจักรฝรั่งเศส (ครั้งข้อตกลงสนธิสัญญาห้ามนำจปี 1922 ฝรั่งเศสและอิตาลีถือครองเรือลาดตระเวนเท่ากันคือ 1.75 : 1.75) อิตาลีไม่ยอม ข้อตกลงควบคุมกองกำลังทางเรือที่กรุงลอนดอนมีวาระห้าปี (1930-1935) รัฐสภาเมืองติดให้การรับรองข้อตกลงควบคุมกองกำลังทางเรือที่กรุงลอนดอนในเดือนกรกฎาคม 1930

5. ญี่ปุ่นยึดแมนจูเรียของจีนในปี 1931⁵⁹ ญี่ปุ่นเป็นชาติหนึ่งที่ร่วมลงนามข้อตกลงลดอาวุธที่กรุงวอชิงตันปี 1922 ร่วมลงนามประणามการใช้สúngกระสินธ์เป็นเครื่องมือตัดสินกรณีพิพาทระหว่างประเทศปี 1927 และร่วมลงนามในข้อตกลงควบคุมแสนധนยุทธทางเรือที่กรุงลอนดอนปี 1930 คุสมมื่นญี่ปุ่นไฟห้าสันติภาพ แต่ในทางปฏิบัติญี่ปุ่นทำการก้าวร้าวโดยในเดือนกันยายน 1931 ญี่ปุ่นบุกยึดแมนจูเรียของจีน (คืนเดนทางตะวันออกเฉียงเหนือของจีน) จากรายงานการรุกรานของญี่ปุ่นในแมนจูเรียโดยคณะกรรมการผู้ตรวจสอบของสันนิบาตชาติ เป็นผลให้สันนิบาตชาติสั่งให้ญี่ปุ่นถอนกองกำลังทหารออกจากแมนจูเรีย ในทางปฏิบัติญี่ปุ่นคงยึดครองแมนจูเรีย และถอนญี่ปุ่นออกจาก การเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ ทั้งเตรียมการยึดครองจีน และกำจัดอำนาจชาติตะวันตกออกจากເเซียตะวันออก อันเป็นลางบอกเหตุความวุ่นวายในอนาคต

ขณะญี่ปุ่นปฏิบัติการก้าวร้าวแมนจูเรียในปี 1931 ในรัสเซียนับจากปี 1927 อญ่าภายในรัฐบาลเผด็จการคอมมิวนิสต์นำโดยโจเซฟ สตาลิน (Joseph Stalin) และเป็นหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์

(The Communist Party) ในอิตาลีนับจากปี 1922 อยู่ภายใต้รัฐบาลเผด็จการฟاشิสต์ (Fascist) นำโดยเบนิโต มุสโตร์สสินี (Benito Mussolini) และเป็นหัวหน้าพรรคราช파ฟاشิสต์ (The Fascism) ในเยอรมันนีนับจากปี 1933 อยู่ภายใต้รัฐบาลเผด็จการนาซี (Nazi) นำโดย อดอลฟ์ 希特เลอร์ (Adolf Hitler) และเป็นหัวหน้าพรรคนาซี (The Nazi Party or The National Socialist Party) ทั้งสี่ชาตินี้ล้วนเป็นชาติผู้ก้าวร้าวในเวลาต่อมา

การเลือกตั้งปี 1932

การเลือกตั้งประธานาธิบดีปี 1932 พรรครีพับลิกันส่งแฮร์เบิร์ต ชี. รูสเวลต์ ลงแข่งขันสู้กับตัวแทนพรรครีโมแครติก คีอัฟเรนคลิน เดลano รูสเวลต์ (Franklin Delano Roosevelt) รูสเวลต์ประกาศแนวทางช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยากอันเนื่องมาจากการเศรษฐกิจตกต่ำด้วยแผนข้อตกลงใหม่ (The New Deal Program) เริ่มด้วยการบรรเทาทุกข์ (Relief) เพื่อช่วยเหลือของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำคือคนอเมริกันให้มีปัจจัย 4 ครบถ้วน การปรับปรุง (Recovery) เน้นปรับปรุงสังคมและเศรษฐกิจให้ดีขึ้น และปฏิรูป (Reform) การเงินและธุรกิจ เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่อ่อนแอกลืนโstrom ให้ดีขึ้น จากการนำเสนอแผนข้อตกลงใหม่เป็นผลให้รูสเวลต์ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีด้วยคะแนน 472 คะแนนจากคณะกรรมการผู้เลือกประธานาธิบดี และรูสเวลต์ได้รับ 59 คะแนนจากคณะกรรมการผู้เลือกประธานาธิบดี

ในบทที่ 3 จะเป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ช่วงปี 1933-1945 ภายใต้การบริหารประเทศของแฟรงคลิน เดลano รูสเวลต์ ผู้ใช้แผนข้อตกลงใหม่แก้ไขความทุกข์ยากของคนอเมริกัน และนำสหรัฐอเมริกามีบทบาทในเวทีการเมืองโลก รวมทั้งนำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 2 ในวันที่ 8 ธันวาคม 1941

ເຖິງອຮຣອນທີ 2

1. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** (Harcourt, Brace & World, Inc., 1961), pp. 629-630.
2. Ibid., p. 633.
3. Loc.cit.
4. Loccit.
5. Ibid., p. 634.
6. Ibid., p. 636.
7. Loccit.
8. Loc.cit.
9. Loccit.
10. Ferguson, Wallace K. and Bruun Geoffrey. **A Survey of European Civilization : Part Two-Since 1660.** (Boston : Houghton Mifflin Company, 1969), p. 788.
11. Brinkley, Alan:, Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** (McGraw-Hill, Inc., 1991), pp. 680-682.
12. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 659.
13. Burke, Merle. **United States History : The Growth of Our Land.** (Chicago : American Technical Society, 1953), p. 165.
14. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** (Worth Publishers, Inc., 1993). p. 718.
15. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 660.
16. Ibid., p. 661.
17. Ibid., p. 662.
18. Ibid., p. 643.
19. Loc.cit.
20. Loc.cit.
21. Loc.cit.
22. Ibid., pp. 643-645.

23. Ibid., p. 645.
24. Ibid., p. 632.
25. Ibid., p. 646.
26. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** (D.C. Heath and Company, 1994), p. 761.
27. Ibid., pp 754-755.
28. Ibid., p. 761.
29. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G. and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** (Boston : Houghton Mifflin Company, 1986), pp. 700-701.
30. Ibid., pp. 702-703.
31. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** pp. 675-677.
32. Ibid., p. 683.
33. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p 747.
34. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** (Massachusetts: G & C Merriam Company, 1971), p. 4 13.
35. Ibid., p. 412.
36. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 647.
37. Loc.cit.
38. Ibid., p. 648.
39. Loccit.
40. Ibid., pp. 648649.
41. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G. and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 768.
42. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 420.

43. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** pp. 747-748.
44. -Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 421.
45. Loc.cit.
46. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 664.
47. Ibid., p. 665.
48. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M. and Williams, R.Hal. **American Past and Present : Volume II From 1865.** (Addison Wesley Educational Publishers Inc., 1999), p. 835.
49. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 667.
50. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 782.
51. Loc.cit.
52. Ibid., p. 788.
53. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 654.
54. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors.' **Webster's Guide to American History.** p. 435.
55. Ibid., p. 439.
56. Loc.cit.
57. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M. and Williams, R. Hal. **American past and Present : Volume Ii From 1865.** p. 810.
58. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 665.
59. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** pp. 789-790.